

ІСУС В КОРАНІ

عیسیٰ علیہ السلام فی القرآن باللغة الأوكرانية

Д-р Абд ар-Рахман ібн Абд аль-Карім аш-Шіха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

Переклад з арабської:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

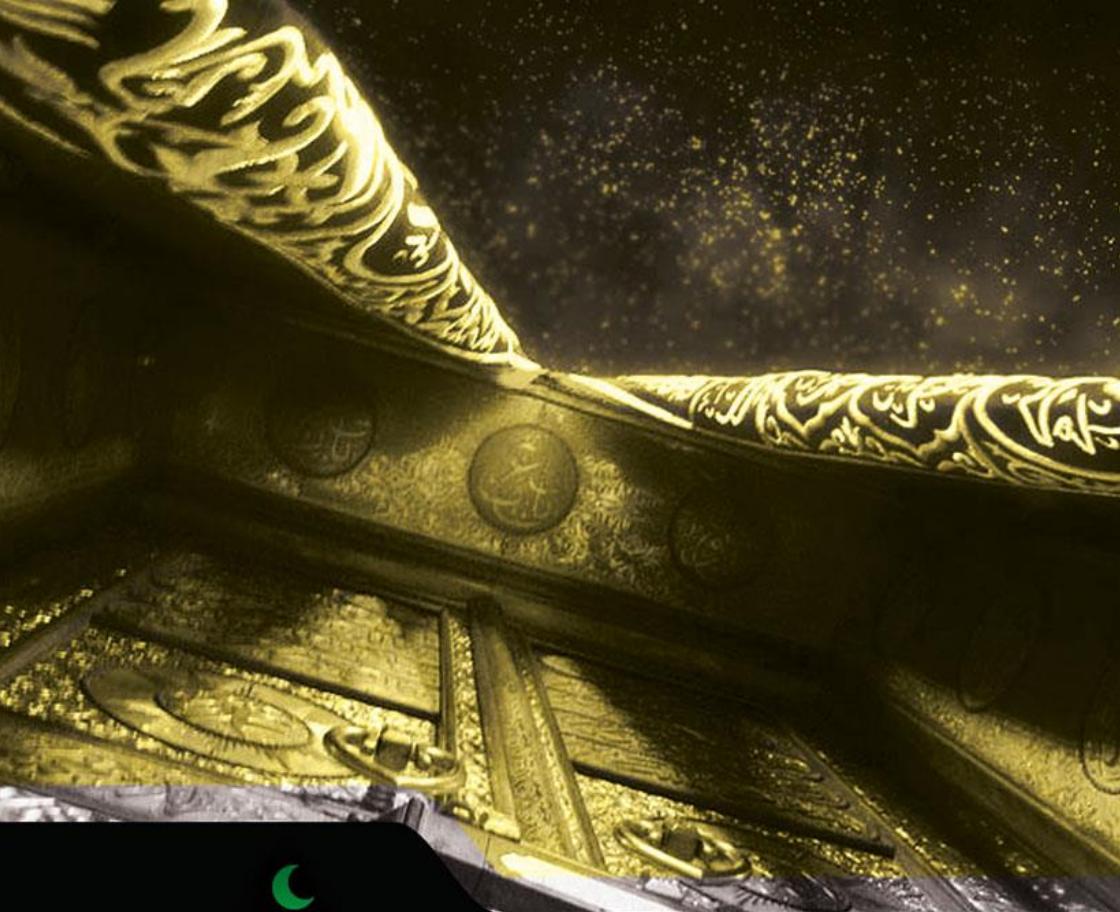
& *Андрій Шистеров*

Перевірка:

Вадим Дащевський

WWW.ISLAMLAND.COM

ISLAM LAND
GROW GOODNESS BY YOUR HAND
EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

ІСУС В КОРАНІ

***В ім'я Аллаги ар-Рахман (Милостивого), Ар-Рахім
(Милосердного)!***

Передмова

Перш, ніж розпочати нашу розмову про життя Ісуса в Корані – Іси (мир йому), ми б хотіли запропонувати Вашій увазі передмову, в якій буде описано створення людини і, взагалі, усього сущого, а також мету створення людства. У цій передмові йтиметься про сильну потребу всіх людей в духовній їжі, яка гарантувала б їм спокій серця. Ця їжа уособлена у віровченні, яке впорядковує всі сфери людського життя та направляє їх думки і бажання в одному напрямку. Ісламські закони гарантують збереження прав, людського життя, а також честі та майна. Ці закони прийшли до людей через інших людей, які донесли послання від Аллага. Такі люди називалися пророками та посланцями (мир їм усім).

Священий Коран є однією з небесних книг, зісланою Аллагом останньому із пророків і посланців Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага). Коран також є завершальним небесним писанням. Цілком природно, що це писання спрямоване до всього світу і придатне для будь-якого місця та часу. Воно є всеохоплюючим, тому що містить все, чого потребують люди для досягнення щастя як у мирському, так і у вічному житті.

Одним з питань, яке висвітлює Священий Коран, є послідовність подій, пов'язаних зі створенням і розвитком цього буття. Коран розповідає про це ясними словами, які здатен усвідомити і прийняти здоровий розум, вільний від

забобонів, та неспотворена вроджена якість людини (фітра). Коран розповідає, що творцем всього є тільки Аллаг, у якого немає рівних.

Посланець ісламу Мухаммад (мир йому і благословення Аллага), який доніс послання від Аллага до людей, пояснив як починалося створення всього. У хадісі від Імрана ібн аль-Хусеййіна йдеться: “Одного разу до Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага) прийшли люди з Ємену та сказали: “О Посланець Аллага! Ми прийшли до тебе, аби навчитися релігії. Ми б хотіли запитати тебе про те, що було на початку всього?” Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) відповів: “Був Аллаг і не існувало нічого, крім Нього. Потім Аллаг створив воду і Свій Трон, і Його Трон був над водою. Потім Аллаг створив перо та Захищену Скрижаль і наказав записати в ній все, що буде, аж до Судного дня. Потім Він створив небеса і землю”.¹

Таким чином Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) пояснив цим людям найважливіше, про що вони питали, і підтвердив, що тільки Аллаг є вічним. Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: “Був Аллаг і не існувало нічого, крім Нього”. Це означає, що одвічно існував тільки Аллаг і нікого іншого не було. Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) навчив їх тому, що поняття абсолютна вічність притаманне тільки Аллагу, і нікому іншому. Ніхто з творінь не має такого атрибуту. Адже невід’ємною частиною божественності є те, щоб ніхто більше не був вічним. Аллаг в Священному Корані сказав, що вічне існування, в його всеохоплюючому і абсолютному значенні, притаманне тільки йому. Також Аллаг пояснив, що весь цей світ є створеним: до цього він

¹ Ібн Хіббан.

не існував, але Аллаг створив його із нічого. Всевишній сказав:

Прославляє Аллага те, що на небесах і на землі, а Він — Великий, Мудрий! Йому належить влада над небесами й землею, Він дарує життя та смерть, і Він спроможний на кожну річ! Він — Перший і Останній, Явний та Потаємний, і Він знає про кожну річ!

(Сура "аль-Хадід", аяти 1-3)

Аллаг є Першим — тобто Вічним, у Якого немає початку. Тільки Він існував одвічно і ніщо інше не існувало разом із Ним. Тільки Йому належать всі атрибути досконалості і величі, а ні кому іншому з творінь вони не притаманні. Аллаг сказав:

Творець небес і землі! Він створив вам дружин із вас самих, а також створив худобу парами; так Він розмножує вас. Немає нічого, схожого на Нього! А Він — Всечуючий, Всевидячий! Йому належать ключі небес і землі; Він збільшує та зменшує наділ, кому побажас. Воїстину, Він — про кожну річ Знаючий!

(Сура "аш-Шура", аяти 11-12)

Всевишній також пояснив, що ніхто і ніщо не може осягнути Його знанням. Все це вказує на велич Всевишнього — лише Він заслуговує на поклоніння. Отже, людина, яка поклоняється Аллагу, відчуває в своєму серці страх і смиренність перед Ним, підтверджуючи Його панування і божественність. Всевишній сказав:

Він знає їхнє минуле й майбутнє, а вони не здатні осягнути Його знанням. І будуть вони принижені перед Живим, Сущим. І розчарується той, хто ніс тягар своєї несправедливості! А хто робив добро й був віруючим, той нехай не боїться ні несправедливості, ні образі!

(Сура "Та Га", аяти 110-112)

Все, крім Аллага, має свій початок і створено Ним. Аллаг Своєю Всемогутністю створив усе суще з нічого. Всешишній сказав:

Такий Аллаг, ваш Господь, Творець кожної речі. Немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Як ви заблукали! Так само блукають і ті, які заперечують знамення Аллага! Аллаг — Той, Хто зробив для вас землю місцем перебування, а небо — стелею. Він дарував вам образ ваш і зробив цей образ прекрасним. Він наділив вас благами! Такий Аллаг, ваш Господь! Благословенний Аллаг, Господь світів! Він — Живий, немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Кличте Його, широко сповідуючи свою релігію перед Ним! Хвала Аллагу, Господу світів! Скажи: «Мені заборонено поклонятися тим, кого ви кличете замість Аллага, відколи до мене прийшли знамення від моого Господа. Мені наказано підкоритися Господу світів!»

(Сура «Гафір», аяти 62-66)

Загальновідомою і невід'ємною частиною віровчення мусульман є те, що Аллаг створює те, що забажає, і робить те, що захоче. Ніхто не може не підкоритися або зашкодити Йому. Бажання Аллага неодмінно збувається, а Його накази обов'язково здійснюються. Всешишній сказав:

Твій Господь творить, що побажає, та обирає, але вони не мають вибору. Пречистий Аллаг і Вищий від того, що додають ому в поклонінні! Твій Господь знає, що ховається в їхніх грудях, і те, що вони відкривають. Він — Аллаг, немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! ому належить хвала в житті першому й житті наступному! Він вирішує, і до Нього ви повернетесь!

(Сура "аль-Касас", аяти 68-70)

Аллаг нічого не створює задарма і не залишає власні створіння без розрахунку. Будь-яке творіння в цьому бутті створене заради мудрості та здорового глузду – для виконання певного завдання. Іноді ця мудрість буває нам відомою, а іноді – ні. Сучасна наука довела взаємозв'язок живих організмів між собою, назвавши його “харчовим ланцюгом”. Також наукою було доведено зв'язок живої і неживої природи. Наприклад, вплив світла, темряви, сонця, місяця, ночі і дня на живі організми. Це лише те, що відомо нам сьогодні. А які відкриття ще чекають на нас в майбутньому? Преславний Аллаг, Найкращий із творців, Який сказав:

Воїстину, Ми створили кожну річ згідно із передвизначенням.

(Сура "аль-Камар", аят 49)

Глава перша: перші творіння

Коран – Слово Аллага, пояснює нам, як все було створено з самого початку: з нічого, за всемогутністю, бажанням та наказом Аллага. Всевишній сказав:

Творець небес і землі! Коли вирішує Він якусь справу, то лише говорить їй: «Будь!» — і вона постає.

(Сура "аль-Бакара", аят 117)

Посланець Аллага Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) повідомив, що вода – це перше творіння Аллага. Аллаг Своєю Всемогутністю створив воду з нічого і зробив її основою для всіх інших створінь. Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: “Аллаг створив все з води”.²

Створення небес і землі

Аллаг в Священному Корані повідомив, що без жодної складності створив сім небес і сім земель за шість днів. Всевишній сказав:

Істинно, створили Ми небеса, землю й те, що між ними, за шість днів; і не торкнулася Нас втома!

(Сура "Каф", аят 38)

Аллаг є Всемогутнім і Він міг створити їх в одну мить. Всевишній сказав:

Наш наказ — єдиний, і виконується в одну мить.

(Сура "аль-Камар", аят 50)

² Ібн Хіббан.

Якщо хтось скаже: “Тоді чому Аллаг не створив небеса і землю в одну мить, якщо Він здатний на це? Чому Він не сказав їм: “Будь”, - і вони не з’явилися?”

Відомий вчений Ібн аль-Джавзі згадав низку мудростей в створенні небес і землі саме таким чином. Він сказав:

“По-перше: Аллаг хотів показати, що в кожен із шести днів творіння небес і землі відбувалися важливі події, за що Його прославляли б ангели, а також ті, хто стали свідками цих подій.

По-друге: Аллаг створив небеса і землю ще до створення Адама і його нащадків. Це лише додатково свідчить про велич Аллага.

По-третє: Аллаг хотів показати нескінченну мудрість Свого творіння. Швидке створення всього сущого зробило б очевидним Його силу, тоді як повільне створення показало Його мудрість.

По-четверте: Він навчив своїх рабів поступовості, бо Він, той, хто не робить помилок, створював Всесвіт поступово, тому нам, схильним помилятися, тим паче слід дотримуватися поступовості.

По-п'яте: помірне створення Аллагом небес і землі ще раз підтверджує, що все існуюче виникло не саме по собі і не внаслідок еволюції”.

Інший вчений, аль-Куртубі, в своєму тлумаченні Корану “Аль-Джамі’ лі Ахкам аль-Куран” згадав ще одну з мудрощів створення небес і землі за шість днів. Він сказав: “Аллаг створив небеса і землю за шість днів, аби показати, що все в цьому житті має визначений час. Тим самим Аллаг дав зрозуміти, що Він не карає грішників і дає їм відстрочку у мирському житті”.

Більш детально про створення небес і землі йдеться в Корані в словах Аллага:

Скажи: «Невже ви не віруєте в Того, Хто створив землю за два дні, й додаєте Йому рівних Але ж Він — Господь світів! Він поставив над нею міцні гори, благословив її та розподілив засоби для прожиття — за чотири повні дні, для тих, хто цього потребує!» Потім Він повернувся до неба — а воно було димом — і сказав йому та землі: «Прийдіть — добровільно чи примусово!» Вони сказали: «Ми прийдемо добровільно!» Він завершив сім небес за два дні й відкрив кожному з них його обов'язок. Ми прикрасили нижнє небо світилами, й вони захищають його. Так визначив Всемогутній, Всезнаючий!

(Сура "Фуссилят", аяти 9-12)

Один з арабських літераторів сказав: “За два дні Аллаг створив землю, за два дні створив небеса, а в інші два – передвізначив долю всіх створінь і дарував благословення. Поза всяким сумнівом, тривалість цих днів знає тільки Аллаг. Вони не схожі на ті, які існують на цій землі, – тривалість їх інша, набагато довша за добу, в якій ми живемо. Швидше за все, ці дні можна уявити собі як етапи становлення землі, про які говорить сучасна наука. Етапи, через які пройшла земля, поки не стала придатною для життя”.

Для чого була створена людина?

Після всього сказаного виникає логічне і розумне питання: навіщо були створені люди, яких Аллаг пошанував,

підпорядкувавши їм все в цьому Всесвіті? Якою є мета їх створення?

Священний Коран ясно повідомив, для чого була створена людина, аби не залишилося місця для здогадок і вигадок. Коран розповів, що людина була створена для дуже великої мети, заради якої так само були створені небеса і земля, Рай та Пекло:

Я створив джинів та людей лише для того, щоб вони поклонялися Мені. Я не бажаю від них наділу та не потребую, щоб вони годували Мене! Воістину, Аллаг — Наділяючий, Володар Могутності!

(Сура «аз-Зарійят», аяти 56-58)

Життя зовсім не таке, яким сприймають його атеїсти. Вони вважають, що люди не будуть воскрешені, не буде ані розрахунку, ані покарання, і що існує тільки життя та смерть. Аллаг про це сказав наступне:

Вони говорять: «Існує лише наше земне життя. Ми помираємо та народжуємося; нас винищує лише час». Вони не мають про це знання! Воістину, це лише їхні здогадки!

(Сура "аль-Джасія", аят 24)

Наскільки складно жити людині, яка має такий світогляд! До чого ж нещасна душа, яка переконана в подібному! Бо як людина потребує насичення власної душі, так само вона потребує насичення власного тіла. Цього можна досягти тільки дізnavшись про Аллага, а дізнатися про Нього можна дотримуючись того, з чим прийшли Його посланці. Атеїзм і заперечення можливості воскресіння не з'явились сьогодні, навпаки, подібні думки існували здавна. Просто ця думка з кожним поколінням втілювалась у все більш мерзенні форми. Її носіями були ті, кого засліпив Аллаг,

хто відхилився від божественного методу і віддав перевагу власним висновкам над законам Аллага. Всешишній сказав:

Ми відіслали до них посланця з них самих: «Поклоняйтесь Аллагу, крім якого у вас немає бога, гідного поклоніння! Невже ви не маєте страху?» Старшина народу його, яка не увірувала й заперечувала зустріч у наступному житті, — ті, кому Ми дарували розкіш у житті земному — сказала: «Він — така сама людина, як і ви. Їсть те, що єте ви, п'єте ви, що п'єте ви. Якщо ви слухатиметесь людини, яка подібна до вас, то неодмінно зазнасте втрат! Невже він обіцяє вам, що після того, як ви помрете й станете прахом і кістками, вас воскресять? Далеке, далеке те, що вам обіцяють! Немає нічого, крім земного життя. Ми помираємо, ми живемо й не воскреснемо!

(Сура «аль-Мумінун», аяти 32-37)

Після того, як люди розійшлися по землі, їх мови і традиції стали відрізнятися, і вони також віддалилися від істинного першоджерела релігії. Але Аллаг справедливий, Він нікого ніколи не карає перш, ніж застерегти. Тому Всешишній відправив посланців, щоб вони вказали людям правильний шлях, за допомогою якого ті зможуть досягти Його вдоволення. Отже, з милості Аллага, Він нікого не карав, доки не відправляв посланців. Саме тому, завжди і у всі часи, до людей приходили застерігачі з посланницькими місіями. Як про це сказав Всешишній:

Ми відіслали тебе з істиною як доброго вісника та застерігача! Немає народу, до якого не приходив би застерігач!

(Сура «Фатір», аят 24)

Після того, як люди спотворили власне віровчення, Аллаг почав відправляти до них пророків і посланців, одних за іншими, аби вони повернули людей до єдинобожжя та поклоніння Йому. Всі пророки і посланці (мир їм усім) закликали до єдинобожжя – до поклоніння Единому Аллагу, як в переконаннях, так і на словах та справах. Також пророки закликали до невіри в усе, чому поклоняються крім Аллага. Всевишній сказав:

До кожного народу Ми відсилали посланця: «Поклоняйтесь Аллагу та уникайте тагута!» Серед них є ті, кому Аллаг указав прямий шлях, а також ті, які заслужили оману. Ідіть землею та погляньте, який був кінець тих, що заперечували!

(Сура «ан-Нахль», аят 36)

Всіх цих посланців Аллаг відправив для того, аби у людей не було перед Ним жодних виправдань, після пришестя посланців. Аллаг сказав:

Розповідали і про посланців-благовісників та застерігачів, щоб не мали люди після цього доказу проти Аллага. Аллаг — Великий, Мудрий!

(Сура «ан-Ніса», аят 165)

Слід пам'ятати про те, що всі пророки і посланці були людьми. Їм не були притаманні жодні атрибути божественності. Вони відрізнялися від інших людей лише тим, що Аллаг їх вшанував безгрішністю в питаннях, які стосувалися донесення послання, а також дарував їм чудеса, які вони демонстрували своїм народам як доказ істинності власної посланницької або пророчої місії. Всевишній сказав:

Посланці, яких Ми відсилали раніше, також споживали їжу й ходили по базарах. Одних із вас Ми зробили

спокусою для інших — чи будете ви терплячі А Господь твій — Всевидячий!

(Сура «аль-Фуркан», аят 20)

Аллаг повідомив, що пророки мали людську сутність і що їм було притаманне все те, що й іншим людям: у них були дружини та діти. Таким чином зрозуміло, що вони не відрізнялися від інших людей. Всешишній сказав:

Ми відсилали посланців раніше за тебе й дарували їм дружин і нащадків. Але жоден посланець не міг показати знамення без дозволу Аллага. Для кожного строку — своє Писання.

(Сура «ар-Рад», аят 38)

Також Всешишній сказав:

Істинно, невіруючі ті, які говорять: «Воїстину, Аллаг — це Месія, син Мар'ям!», але ж казав Месія: «О сини Ісраїла! Поклоняйтесь Аллагу, Господу моєму й Господу вашому!» Воїстину, ті, які додають Аллагу рівних — заборонив Аллаг їм сади раю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників! Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воїстину, Аллаг — третій із Трійці», але ж немає бога, гідного поклоніння, крім Бога єдиного! І, воїстину, якщо не відмовляться вони від того, що говорять, то тих із них, які не вірують, спіткає болісна кара! Невже не покаються вони перед Аллагом і не благатимуть прощення у Нього Адже Аллаг — Прощаючий, Милосердний! Месія, син Мар'ям — лише посланець. Істинно, приходили посланці й до нього. Мати його — праведниця, але й вони споживали їжу! Поглянь, як роз'яснюємо Ми невіруючим знамення Наші! І ще раз поглянь — у якій же омані вони! Скажи: «Невже

**поклоняєтесь ви окрім Аллага тому, що не має влади
принести вам ні шкоди, ні користі Він, Аллаг —
Всечуючий, Всезнаючий!» Скажи: «О люди Писання!
Не порушуйте в своїй релігії меж істини й не йдіть за
низькими бажаннями людей із минулих поколінь, які
самі заблукали й збили багатьох зі шляху істини».**

(Сура «аль-Маїда», аяти 72-77)

Пророкам і посланцям не були притаманні жодні атрибути божественності або панування. Вони не могли керувати Всесвітом; були не в змозі допомогти або нашкодити собі; вони не розпоряджалися ані життям, ані смертю, ані можливістю воскрешати. Аллаг сказав наступне про Свого Посланця Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), який був найкращим з людей:

**Скажи: «Я не маю влади зробити собі добро чи
заподіяти шкоду, хіба що побажає цього Аллаг. Якби я
знав потасмне, то примножив би собі добро, а зло не
торкнулося б мене. Воїстину, я — застерігач і добрий
вісник для віруючих людей!»**

(Сура «аль-Араф», аят 188)

Створення Адама – праотця всього людства

Аллаг, за Своєю Волею та Бажанням, створив на землі намісника. Він доручив йому жити на землі зі своїм потомством. Земне життя, за мудрістю Аллага, це обитель випробування. Всешишній перевіряє, хто з Його рабів виявиться грішником, а хто – благочестивим; хто невіруючим, а хто – віруючим. Всешишній сказав:

І коли сказав Господь твій ангелам: «Я поставлю намісника на землі!», то вони запитали: «Ти хочеш поставити там того, хто чинитиме безчестя та проливатиме кров, тоді як Ми прославляємо Тебе хвалою та славимо святість Твою?» Він відповів: «Я знаю те, чого не знаєте ви!»

(Сура «аль-Бакара», аят 30)

Цим намісником був Адам (мир йому) – праотець всього людства, один з останніх важливих творінь Аллага. Всешишній створив Адама (мир йому) в п'ятницю, як про це сказав Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага): “П'ятниця – це кращий з днів, в які колись сходило сонце. У цей день був створений Адам, в цей день його поселили в Раю, в цей день його вигнали з Раю, і Судний День настане саме в п'ятницю”.³

Саме тому Аллаг обрав п'ятницю, аби вона стала щотижневим святом мусульман. Через високе становище Адама перед Аллагом ангелам було наказано поклонитися йому, висловлюючи, таким чином, повагу. Всі ангели підкорилися, крім Ібліса, який був джином і виявив зарозумілість, непокірність і заздрість: як він, якого Аллаг

³ Муслім.

створив із вогню, може вклонитися тому, кого Аллаг створив із глини? Всевишній сказав:

Ось твій Господь сказав ангелам: «Я створю людину з глини. Коли Я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадіть перед нею ниць». І вклонилися всі ангели, крім Ібліса, який вивищився й став одним із невіруючих. Аллаг сказав: «О Іблісе! Що завадило тобі вклонитися тому, що Я створив Своїми руками? Тебе охопила гордість чи ти належиш до тих, які вивищуються?» Той сказав: «Я кращий за нього! Ти створив мене з вогню, а його Ти створив із глини!» Аллаг сказав: «Вийди звідси! Будеш ти каменований! Моє прокляття буде над тобою аж до Судного Дня». Той сказав: «Даруй мені відстрочку — до того дня, коли вони воскреснуть!» Аллаг сказав: «Воїстину, ти — один із тих, кому дана відстрочка до того Дня, строк якого визначено!» Той відповів: «Клянуся Твоею могутністю, що я спокушу їх усіх, окрім Твоїх обраних рабів!» Аллаг сказав: «Істина! Я говорю істину. Я неодмінно наповню гесну тобою та твоїми послідовниками всіма!»

(Сура «Сад», аяти 71-85)

Створення небес і землі стало вступною частиною створення Адама (мир йому). З Мудрості Всевишнього Аллага, від Адама і його дружини Хавви пішли усі люди. Аллаг сказав, що всі блага були створені і підкорені людині. Аллаг надав людині всі можливості для гідного життя. Всевишній сказав:

Хіба вони не бачать, що Аллаг підкорив вам те, що на небесах і на землі, і що Він щедро дарував вам блага Свої, відкриті й потаємні Серед людей є такий, хто сперечається про Аллага, не маючи ні знання, ні прямого шляху, ні ясного писання.

(Сура «Лукман», аят 20)

Аллаг дарував людині здатність замислюватись, яка веде до пізнання Всемогутнього Творця, Який заслуговує на поклоніння. Всешишній сказав:

Воїстину, у творінні небес і землі, у розмежуванні ночі та дня, в усьому цьому — знамення для обдарованих розумом, які згадують Аллага стоячи, сидячи та лежачи, які роздумують над творінням небес і землі: «Господи наш! Ти не створив усе це марно. Преславний Ти! Врятуй же нас від кари вогнем! Господи наш! Воїстину, того, кого Ти вкинеш у вогонь, буде зганьблено. І у несправедливих не буде помічників! Господи наш! Воїстину, ми почули закликаючого, який закликав до віри: «Увіруйте в Господа вашого!» Тож ми увірували. Господи наш! Прости нам гріхи наші та відпусти нам злі вчинки наші! І даруй нам спокій разом із праведними! Господи наш! Даруй нам те, що Ти пообіцяв нам через Своїх посланців! І не ганьби нас у День Воскресіння. Воїстину, Ти не порушуєш обіцянки!»

(Сура «Аль Імран», аяты 190-194)

**Як Ібліс став причиною того, що Адам та його другина Хавва (мир їм обом)
покинули Рай**

Після того, як Ібліс не послухався свого Господа, відмовившись поклонитися Адаму, Аллаг передвизначив йому завжди бути нещасним і вигнав його із Раю. Тому Ібліс пообіцяв усіма силами збивати людей з істинного

шляху. Він заздрить людям так само, як заздрив із самого початку Адаму. Всешишній сказав:

Ось твій Господь сказав ангелам: «Воїстину, Я створю людину з сухої глини, мулу, затверділого в формі. І коли Я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадіть перед нею ниць, низько кланяючись!» І вклонилися всі ангели, крім Ібліса — він відмовився бути з тими, які вклонилися. Сказав Аллаг: **«Іблісе! Що з тобою, адже ти не з тими, які вклонилися?»** Той відповів: **«Я не вклонюся людині, яку Ти створив із сухої глини, мулу, затверділого у формі!»** Сказав Аллаг: **«Вийди звідси! Будеш ти каменований! Прокляття буде над тобою аж до Судного Дня!»** Той сказав: **«Даруй мені відстрочку — до того Дня, коли воскреснуть вони!»** Він відповів: **«Воїстину, ти — один із тих, кому дано відстрочку, до того Дня, час якого визначено!»** Той сказав: **«Господи! За те, що Ти спокусив мене, я прикрашу для них те, що на землі й неодмінно спокушу їх усіх, окрім Твоїх рабів серед них, які обрані!»** Він сказав: **«Це — прямий шлях до Мене! Воїстину, немає в тебе влади над Моїми рабами, крім тих, які спокусяться й підуть за тобою! Воїстину, геєна — місце, обіцяне їм усім!»**

(Сура «аль-Хіджр», аяти 28-43)

Щойно Аллаг створив Адама і поселив його у Раю, Ібліс почав його ненавидіти. Він вичікував першу ж можливість, аби обдурити і збити Адама, схиливши його з'їсти плід із забороненого дерева, хоча Аллаг заборонив це. Ібліс вчинив так для того, аби Адама та його дружину вигнали із Раю і тієї милості, в якій вони перебували. Іблісу, все ж, вдалося підштовхнути Адама скуштувати заборонений плід, після чого Адам почав шкодувати про скосене і

розкаявся. В результаті скоєного гріха Адам і його дружина були вигнані з Раю на землю. Всешишній Аллаг сказав:

І коли Ми сказали ангелам: «Вклоніться низько Адаму!», то вклонилися всі, крім Ібліса, який відмовився. Тоді Ми сказали: «О Адаме! Воїстину, це — ворог тобі й дружині

твоїй! Стережися, щоб не вигнав тебе з раю, а то будеш ти нещасним. Тут ти не голодуватимеш, не ходитимеш роздягненим, не страждатимеш від спраги й від спеки!»
Але почав нашпітувати йому шайтан, говорячи: **«О Адаме! Чи не**

показати тобі дерево вічності й неминущої влади?» Вони скуштували з нього та й побачили наготу свою. І почали прикриватися листям із дерев райських. Не послухався Адам Господа свого й заблукав. Але потім Господь обрав його, прийняв каяття й наставив на прямий шлях. Аллаг сказав: **«Вийдіть із раю обоє! Нашадки ваші будуть ворогами одне одному! Та якщо Я дарую вам Свій прямий шлях, то той, хто буде**

йти цим прямим шляхом, не заблукає та не буде нещасливим. А той, хто відвернеться від Мого нагадування, той матиме важке

життя, а в День Воскресіння Ми піднімемо його сліпим!» Він скаже: **«Господи! Чому ти воскресив Мене сліпим? Я ж був зрячим!»** Аллаг скаже: **«Так само, як Ми показували тобі Наші знамення, а ти забув їх, і ти будеш забутий сьогодні!»** Отак Ми винагороджуємо тих, хто був порушником та не увірував

у знамення Господа свого. А покарання в наступному житті — сильніше й довговічніше!

(Сура "Та Га", аяти 116-127)

Через десять століть після того, як Ібліс став причиною вигнання Адама з Раю, між людьми виникли серйозні суперечності і з'явилося багатобожжя. Люди віддалилися від божественного методу, якому слідували Адам та його нащадки, тому що Ібліс пообіцяв щосили збивати їх з прямого шляху. Йому вдалося збити багатьох людей зі шляху Аллага, але Всевишній виявив милосердя до людей і відправив Своїх посланців, які закликали інших до істинного шляху, слідуючи якому можна досягти щастя як у мирському, так і у вічному житті. Першим посланцем після пророка Адама був Нух (мир їм обоим). Саме серед народу пророка Нуха з'явилося перше багатобожжя. Всевишній сказав, розповідаючи про заклик Нуха до свого народу:

Сказав Нух: «Господи мій! Не послухалися вони мене, та й пішли за тим, чиє багатство й діти не збільшать йому нічого, окрім втрат! І замислили вони підступну змову. І сказали вони: не полишайте богів своїх — не полишайте ні Вадда, ні Сува, ні Ягуса, ні Яука, ні Насра! Вони збили зі шляху істини багатьох. Тож не примножуй нечестивим нічого, окрім омані!» За свої гріхи потонули вони і були вкинуті у вогонь, і не знайшли вони собі помічників замість Аллага! І сказав Нух: «Господи мій! Не залиш на землі жодного з невіруючих! Воістину, якщо Ти залишиш їх, то зіб'уть вони зі шляху істини рабів Твоїх, і лише примножать кількість невіруючих нечестивців! Господи Мій! Прости мене і батьків моїх, а також тих, хто входив до моого будинку віруючим; і віруючих чоловіків, і жінок! Не збільшуй нечестивцям нічого, окрім як загибелі!»

(Сура "Нух", аяти 21-28)

Потреба людей в посланцях і посланницькій місії

Люди мають потребу в посланцях від Аллага і в тих принципах, які вони принесли, подібно до потреби в їжі та питті. Їм необхідні посланці для того, аби пізнати свого Господа, і щоб слідувати правильному шляху в своєму житті. Посланницька місія освітила серця людей і направила їх розум на прямий шлях. Якщо люди будуть йти за посланцями, не відхилятися від істини, не скоюватимуть гидоту та гріхи – вони будуть знати свої обов'язки щодо свого Творця, а також щодо оточуючих.

Ібн аль-Кайім сказав, пояснюючи потребу людей в посланцях: «З цього стає очевидною крайня потреба рабів Аллага в пізнанні Посланця, а також того, з чим він прийшов. Вони зобов'язані вірити в те, про що він повідомив і підкорятися йому в тому, що він наказав. Тому що немає іншого шляху для досягнення щастя і порятунку ані в мирському, ані у вічному житті, без слідування за посланцями. Немає іншої можливості дізнатися що є добро, а що є зло з усіма його деталями, без слідування їм. Ніхто ніколи не зможе досягти вдоволення Аллага, якщо не буде слідувати за Його посланцями. Всі добре слова і вчинки, а також моральні якості криються в керівництві, принесеному посланцями. Вони є тим мірилом, яким зважуються слова і вчинки людей, а також їх характер. Місія посланців покликана відрізнисти послідовників Прямого шляху від прихильників омані. Отже, люди мають потребу в пророках і посланцях більше, ніж тіло має потребу в душі; більше, ніж очі мають потребу в світлі; більше, ніж душа має потребу в житті. Якою б не була необхідність, потреба людства в посланцях набагато більша! Що Ви думаете про людину, яку на мить

позбавили прямого керівництва? Звичайно, її серце миттєво зіпсується і вона стане схожою на рибу, яку дістали із води і кинули на сковороду. Якщо з серця раба зникає пряме керівництво, з яким прийшли посланці Аллаги, то воно стає схожим на цю ситуацію і навіть гірше, але відчути подібне може тільки живе серце».

Чому Аллаг обирає пророків та посланців?

Посланництво та пророцтво – це божественний подарунок і обрання. Аллаг виказав Свою милість тим зі Своїх рабів, кому побажав. Пророцтво не пов’язане ані з походженням, ані з високим становищем у суспільстві, ані з посадою. Аллаг – Всезнаючий і Мудрий, Він краще знає, кому довірити Власне послання. Всевишній сказав:

О люди! Ось притча, послухайте її! Воїстину, ті, до кого ви звертаєтесь замість Аллага, не створять навіть мухи, якщо й усі зберуться разом! А коли муха відбере у них щось, то вони не зможуть забрати цього в неї! Слабкий той, хто просить, і той, у кого просять! Вони не цінують Аллаг так, як годиться. Воїстину, Аллаг — Сильний, Величний! Аллаг обрав посланців і серед ангелів, і серед людей. Воїстину, Аллаг — Всечуючий, Всевидячий!

(Сура «аль-Хадж», аяты 73-75)

Тому не можна заздрити Пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага) через те, що Аллаг дарував йому посланницьку місію. Також не можна заздрити пророку Ісі (мир йому), якому Аллаг дарував цю місію раніше. Це – милість від Аллага, якою Він наділяє того, кого побажає. Всевишній сказав:

Невже вони заздрять людям через те, що Аллаг дарував їм зі своєї ласки Але ж раніше Ми дарували роду Ібрагіма Писання та мудрість, і дарували їм велику владу!

(Сура «ан-Ніса», аят 54)

Посланці Аллага (мир їм усім) відрізнялися за своїм становищем і не були однаковими. Аллаг дарує Свою милість, кому забажає зі Своїх рабів. Всевишній сказав:

Такими є посланці. Одним із них Ми віддали перевагу над іншими. Є серед них такі, з якими говорив Аллаг, а деяких Він підніс на вищі щаблі. І Ми дарували ясні знамення Ісі, сину Мар'ям, і Ми підтримали його Святым Духом. Якби Аллаг побажав, то ті, що жили після них, не вели би між собою боротьби після того, як прийшли до них ясні знамення. Але вони розійшлися між собою і частина із них увірувала, а частина не увірувала. Та якби побажав Аллаг, вони не вели б між собою боротьби. Але Аллаг робить те, що побажає.

(Сура "аль-Бакара", аят 253)

Особливо рішучі та стійкі посланці

Нух (мир йому)

Нух (мир йому) – перший з посланців, якого Аллаг відправив до його народу після того, як ті стали коїти багатобожжя і забули основи законів Аллага, які Він зіслав Адаму. Народ Нуха почав поклонятися ідолам. Всевишній сказав:

**Воїстину, відіслали Ми Нуха до народу його:
«Застерігай народ свій, поки не вразить його кара
болісна!» Він сказав: «О народе мій! Воїстину, я справді
той, хто застерігає вас! Поклоняйтесь Аллагу, бійтесь
Його, і коріться мені, щоб простив Він вам гріхи ваші, і
відстрочив вам на певний час. Воїстину, коли обіцянний
Аллагом час настане, то не буде вже відстрочки. Якби ж
ви тільки знали!»**

(Сура «Нух», аяты 1-4)

Народ пророка Нуха (мир йому) почав звеличувати і поклонятися п'яти ідолам. Всевишній так сказав про них:

**I сказали вони: не полишайте богів своїх — не
полишайте ні Вадда, ні Сува, ні Ягуса, ні Яука, ні
Насра!**

(Сура "Нух", аят 23)

Нух (мир йому) був богобоязливою та чесною людиною. Він наполегливо і терпляче закликав свій народ, роблячи все, що в його силах. Вони ж насміхалися над ним і вважали його брехуном. Всевишній сказав:

**Сказав Нух: «Господи! Воїстину, закликав я народ свій
вночі та вдень! Але заклик мій призвів лише до втечі
їхньої. I, воїстину, кожен раз, коли я закликав їх заради**

того, щоб Ти простив їх, вони вкладали в свої вуха пальці та закривались одягом, наполегливо трималися свого та вели себе зверхньо! Потім я закликав їх відкрито, знову закликав їх привселюдно, і спілкувався з ними таємно, кажучи: «Благайте прощення у Господа вашого, воїстину, Він — Прощаючий!»

(Сура «Нух», аяти 5-10)

Але незважаючи на всі труднощі, пророк Нух (мир йому) продовжував вести свій заклик. Чим більше він закликав і нагадував власному народу, тим більше вони відверталися від нього і виявляли завзятість у брехні. За закликом Нуха (мир йому) послідкувало дуже мало людей. Більшість з них залишилися в своїй невірі. Через це Аллаг наслав на них сильну посуху. Нух (мир йому) закликав свій народ повірити в Єдиного Аллага, щоб Він позбавив їх від цього покарання. Вони повірили. Але через деякий час знову повернулися до свого невір'я. Нух (мир йому) закликав на протязі 950 років, після чого він поскаржився Господу на свій народ і звернувся до Нього із благанням:

І сказав Нух: «Господи мій! Не залиш на землі жодного з невіруючих! Воїстину, якщо Ти залишиш їх, то зіб'ють вони зі шляху істини рабів Твоїх, і лише примножать кількість невіруючих нечестивців! Господи Мій! Прости мене і батьків моїх, а також тих, хто входив до моого будинку віруючим; і віруючих чоловіків, і жінок! Не збільшуй нечестивцям нічого, окрім як загибелі!»

(Сура «Нух», аят 26-28)

Аллаг відповів на благання Нуха (мир йому). Всевишній наказав йому змайструвати великий корабель. Нух (мир йому) був досвідченою теслею. Корабель був необхідний

для того, аби врятуватися від потопу, що насувався на тих, хто не увірував в Аллагу. Потоп був покликаний для того, щоб очистити землю від невірних. Нуху (мир йому) було наказано взяти по парі з кожної тварини. Після чого на землю хлинув потоп. Аллаг звелів рясно йти дощу, а землі – вилитися струмками. Так Аллаг втопив всіх, хто був на землі. Всевишній сказав:

Люди Нуха заперечували посланців ще раніше за них. Сприйняли вони за брехуна раба Нашого, сказали: «Божевільний!» - та й відштовхнули його! Тоді він закликав до Господа свого: «Мене перемогли, тож допоможи мені!» Ми відчинили ворота неба, і полилася звідти вода. І Ми відкрили в землі джерела; і злилися води, як і було призначено. Ми понесли Нуха на ковчезі з дошок і цвяхів, і він плив перед Нашими очима як відплата тим, хто не увірував! І Ми залишили його як знамення. Та де ж той, хто повчається ним?

(Сура «аль-Камар», аяти 9-15)

У Нуха (мир йому) було три сини, від яких потому народилися всі інші люди. Синів звали: Сам (праотець арабів, персів та римлян), Хам (праотець темношкірих, коптів та індійців) і Яфіс (праотець тюрків, китайців, Яджуд і Маджудж).

Ібрагім (мир йому)

Ібрагім (мир йому) – улюблений друг Аллага і прабатько пророків. У похилому віці Аллаг дарував йому синів Ісмаїла та Ісхака (мир їм обом). Більшість пророків були їх нащадками. Всевишній сказав:

Хвала Аллагу, який дарував мені на схилі віку Ісмаїла та Ісхака! Воістину, Господь мій чує молитви! Господи!

**Зроби мене й моїх нащадків стійкими в молитві!
Господи наш! Прийми заклики наші!**

(Сура «Ібрагім», аяти 39-40)

Аллаг обрав Ібрагіма для того, щоб він ніс Його послання. Ібрагім мав дуже багато гідних якостей і чудову вдачу. Пророк Ібрагім (мир йому) жив серед людей, які крім Аллага поклонялися планетам. Всешишній сказав:

Ось Ібрагім сказав своєму батьку Азару: «Невже ти вважаєш ідолів за богів Я бачу, що ти й твої люди перебувають у справжній омані!» Так Ми показали Ібрагіму царство небес і землі, щоб він був одним із впевнених. Коли його вкрила ніч, він побачив зірку. І сказав: «Це — мій Господь!» А коли та зайшла, він сказав: «Я не люблю того, що зникає!» І коли він побачив місяць, що сходив, то сказав: «Це — мій Господь!» Коли той зайшов, він сказав: «Якщо мій Господь не вкаже мені прямого шляху, то я стану одним із людей, які заблукали!» І коли він побачив сонце, що сходило, то сказав: «Це — мій Господь! Воно більше за все те!» А коли сонце зайшло, він сказав: «О люди! Я непричетний до того, що ви додаєте Йому як рівних! Я щиро навернувся до Того, Хто створив небеса й землю, і я не є багатобожником!»

(Сура «аль-Анам», аяти 74-79)

Ібрагім був незадоволений багатобожжям. Його вроджена якість (*фітра*) відчувала, що існує Величиніший Бог, аніж всі ці створіння, які не здатні ані принести користі, ані нашкодити. Так тривало доти, поки Аллаг не направив Ібрагіма на Пряний шлях і не обрав його в якості посланця. Пророк Ібрагім (мир йому) багато дискутував зі своїм народом, часто використовуючи розумові докази. Він не

залишав жодної можливості для сумнівів щодо помилковості їх віровчення і щодо того, чому вони поклонялися крім Аллага. Всевишній сказав:

Прочитай їм історію про Ібрагіма. Ось він сказав батькові та своєму народові: «Кому ви поклоняєтесь?» Ті сказали: «Ми поклоняємося ідолам та цілком віддані їм!» Він спитав: «Невже вони чують вас, коли ви кличете їх, приносять вам користь чи завдають лиха?» Ті сказали: «Але ми знаємо, що це робили наші батьки!» Ібрагім сказав: «Чи бачили ви, чому поклоняєтесь ви та ваші прабатьки? Це все Мої вороги, крім Господа світів, Який мене створив і веде прямим шляхом; Який мене годує та поїТЬ, зцілює мене, коли я хворію; Який умертвить мене, а потім оживить; Який, сподіваюсь, в Судний День простить мої гріхи! Господи! Даруй Мені знання та возз'єднай мене з праведниками! Залиш про мене добру славу в наступних поколіннях! Зроби Мене одним зі спадкоємців саду блаженства!»

(Сура "аш-Шуара", аяти 69-84)

Пророк Ібрагім (мир йому) продовжував закликати свій народ до єдинобожжя – поклоніння Єдиному Аллагу і залишення усього, чому поклонялися крім Нього. Але його народ відкинув цей заклик і послання. Вони спробували спалити живцем пророка Ібрагіма (мир йому), та Аллаг врятував його на їхніх очах. Всевишній так повідав про історію пророка Ібрагіма:

Ще раніше Ми дарували Ібрагіму дорожовказ і Ми знали, ким є Ібрагім. Ось він сказав своєму батьку та іншим людям: «Що це за образи, яким ви настільки віддані?» Ті відповіли: «Ми бачили, що наші батьки поклонялися їм!» Він сказав: «Ви та ваші батьки

перебуваєте в справжній омані!» Ті сказали: «Ти прийшов до нас з істиною чи просто бавишся?» Він сказав: «Ні! Ваш Господь — Господь небес і землі, Який створив їх. І я — один із тих, хто свідчить про це! Клянуся Аллагом! Я неодмінно замислю хитрощі проти ваших ідолів, коли ви відвернетесь і підете!» Він розтрощив усіх ідолів, окрім найбільшого з них, — щоб вони могли звернутися до нього. Вони запитали: «Хто зробив це з нашими богами Воїстину, він — нечестивець!» Інші сказали: «Ми чули, як один юнак згадував їх. Його звуть Ібрагім!» Ті сказали: «Приведіть його перед людські очі, нехай вони засвідчать!» Вони запитали: «Це ти зробив таке з нашими богами, Ібрагіме?» Він відповів: «Ні, це зробив найбільший із них. Запитайте їх, якщо вони здатні розмовляти!» Одні з них звернулися до інших і сказали: «Воїстину, ви самі — нечестивці!» Але потім вони знову взялися за своє: «Ти знаєш, що вони не здатні розмовляти!» Ібрагім сказав: «Невже ви поклоняєтесь замість Аллага тому, хто не може ні принести вам користі, ні завдати шкоди?» Гидота — і ви, і те, чому ви поклоняєтесь замість Аллага! Невже ви не розумієте? Ті сказали: «Спаліть його й допоможіть вашим богам, якщо ви спроможні діяти!» Ми сказали: «О вогонь! Будь для Ібрагіма прохолодою і безпекою!» Вони прагнули заподіяти шкоду, але Ми зробили так, щоб вони втратили більше за всіх.

(Сура «аль-Анбія», аяти 51-70)

Після того, як народ пророка Ібрагіма (мир йому) назвав його брехуном, Аллаг наказав пророку переселитися зі своєю дружиною Хаджар і сином Ісмаїлом до Мекки. Аллаг наказав Ібрагіму (мир йому) звести в Мецці місце для поклоніння. Ібрагім збудував Каабу зі своїм сином

Ісмаїлом, від якого пішов останній з пророків Мухаммад (мир йому і благословення Аллаги), відправлений до всіх людей без винятку, аж до Судного дня. Кааба є місцем, в напрямку якого здійснюють свої молитви всі мусульмани – на заході і сході. Всевишній сказав:

Ось Ібрагім сказав: «Господи! Зроби цей край безпечним, і наділи плодами тих його жителів, які увірували в Аллага та в Останній День!» Сказав Аллаг: «А хто не увірює, тому Я дозволю насолоджуватися життям лише недовго. А потім Я вкину його у вогняну кару — жахливим же є цей кінець!» I ось Ібрагім з Ісмаїлом заклали основу Дому: **«Господи наш! Прийми від нас, воїстину, Ти — Всечуючий та Всезнаючий! Господи наш! Зроби нас двома відданими тобі і зроби з нашадків наших покірний тобі народ. Вкажи нам, як виконувати приписи наші. I прийми каяття наше, воїстину, Ти — Приймаючий каяття, Милосердний! Господи наш! Відішли посланця нашадкам нашим, який прочитає їм знамення Твої, навчить їх Писання та мудрості, очистить їх. Воїстину, Ти — Великий, Мудрий!»** Хто ж відвертається від релігії Ібрагіма, окрім легковажного невігласа? Ми обрали Ібрагіма у земному житті, а у житті наступному він буде разом із праведниками. Коли Господь сказав йому: **«Будь покірним Мені!»**, той відповів: **«Я став покірним Господу світів!»** Ібрагім разом із Якубом заповідали своїм синам це: **«О сини мої! Воїстину, Аллаг обрав для вас цю релігію. Тож не помираєте, не ставши покірними Йому!»**

(Сура «аль-Бакара», аяти 126-132)

Муса (мир йому)

Муса (мир йому) – пророк, з яким розмовляв Аллаг без жодного посередництва. Всевишній сказав:

І коли Муса прийшов у призначений Нами час, і Його Господь заговорив до нього, він сказав: «Господи! Покажися мені, щоб я подивився на Тебе!» Той відповів: «Ти не побачиш Мене, але поглянь на гору. Якщо вона втримається на своєму місці, то побачиш Мене й ти». Але коли Його Господь явив Себе горі, то розтрощив її на шматки, а Муса знепритомнів. І коли він прийшов до тями, то сказав: «Преславний Ти! Я каюся перед Тобою, і я — перший із віруючих!»

(Сура «аль-Араф», аят 143)

З усіх пророків народу Ізраїля Муса (мир йому) найчастіше згадується в Священному Корані. Про нього йдеться в 129 місцях. Пророк Муса (мир йому) займав високе положення. Аллаг зміцнив його чудесами, одним з яких був посох, що ставав змією. Що ж стосується інших чудес пророка Муси (мир йому), то до них належить його рука, яка ставала білою без будь-якої шкоди для нього. Всі ці чудеса були показані Фараону та його народу як доказ правдивості пророцтва Муси (мир йому). Всевишній сказав:

Муса сказав: «О Фірауне! Я — посланець від Господа світів! Я повинен говорити про Аллага лише істину. Я приніс вам ясне знамення від Господа вашого. Тож відпусти зі мною синів Ісраїла!» Той відповів: «Якщо ти прийшов зі знаменням, то покажи його, коли ти один із правдивих!» Він кинув свою палицю, і стала вона справжнім змісм. Він простяг свою руку, тож усі побачили, що вона стала здорововою!

(Сура «аль-Араф», аяты 104-108)

Аллаг відправив пророка Мусу (мир йому) до Фараона і його народу для того, аби він закликав їх до поклоніння Єдиному Аллагу і до залишення всього, чому поклонялися крім Нього. Муса (мир йому) закликав Фараона не бути зарозумілим і несправедливим, але Фараон продовжив закликати свій народ до поклоніння самому собі, а не Аллагу. Всевишній сказав:

Фіраун сказав: «О наближені! Я не знаю для вас іншого бога, крім мене. Гамане, розпали для мене вогонь над глиною та зроби для мене вежу, щоб я міг піднятися до бога Муси. Але я, воістину, думаю, що він — один із брехунів!»

(Сура «аль-Касас», аят 38)

Пророк Муса (мир йому) з мудрістю і лагідними словами закликав Фараона до єдинобожжя і поклоніння Аллагу. Але, не дивлячись на це, Фараон почав ворогувати із Мусою (мир йому) і зібрав проти нього своїх наймайстерніших чаклунів. Фараон хотів ввести оточуючих людей в оману, та пророк Муса (мир йому), з дозволу Аллага, переміг чаклунів. Після того, як Муса кинув власну палицю, вона перетворилася на змію і з'їла всі мотузки чаклунів, які намагалися видати їх за змій. Всевишній сказав:

Старшина народу Фірауна сказала: «Воістину, він — вправний чаклун! Він прагне вигнати вас із вашої землі! Що ж ви порадите?» Інші відповіли: «Дай час йому та брату його, а по містах розішли вісників, які приведуть до тебе всіх вправних чаклунів!» Чаклуни прийшли до Фірауна й сказали: «Ми маємо отримати винагороду, якщо будемо переможцями!» Той відповів: «Так, і ви будете одними з наблизених!» Вони сказали: «О Мусо, або кидай спершу ти, або кинемо ми!» Той

відповів: «Кидайте ви!» І коли вони кинули, то зачарували погляд людей, налякали їх і показали великі чари. А Ми відкрили Мусі: «Кидай свою палицю!» І ось, стала вона поглинати те, що створили вони! Постала істина й стало марним те, що робили вони! Вони зазнали поразки й повернулися приниженими. Чаклуни впали в земному поклоні.

(Сура «аль-Араф», аяти 109-120)

Фараон та його народ назвали Мусу (мир йому) брехуном. Через це Аллаг покарав їх, наславши на них потоп, сарану, вошій, жаб та кров. Все це було для них знаменням, але народ Фараона залишився у невір'ї та зарозуміlostі. Потім вони попросили пророка Мусу (мир йому) звернутися за них до Аллага з благанням. Пророк так і зробив, в надії, що вони повірять. Аллаг позбавив народ Фараона від цих напастей, але це лише додало їм наполегливості в їх невірі. Всевишній сказав:

Вони сказали: «Які б знамення ти не показував, щоб зачарувати нас, ми не увіруємо!» І наслали Ми на них повінь, сарану, воші, жаб і кров — як явні знамення. Ale вони гордували — вони були зверхнім народом! Та коли впала на них кара, вони сказали: «О Мусо! Попроси для нас у Господа свого те, що Він тобі обіцяв. Якщо ти відвернеш від нас кару, ми повіримо тобі й відпустимо з тобою синів Ізраїла». Ми відвернули від них ту кару до певного часу, але коли він настав, вони порушили обіцянку.

(Сура «аль-Араф», аяти 132-135)

Після такого завзяття, непослуху та очевидного невір'я з боку Фараона і його народу, Аллаг наказав пророку Мусі (мир йому) вивести вночі свій віруючий народ з Єгипту,

аби зберегти їх релігію. Але Фараон, дізнавшись про це, почав переслідувати народ Ізраїлю, він зі своїм військом наздогнав їх біля моря. Тоді народ Муси сказав: «Вони нас обов'язково наздоженуть!» Але пророк Муса (мир йому) повністю покладався на Аллагу і сказав, що Він їм обов'язково допоможе! Тоді Аллаг наказав Мусі (мир йому) вдарити своїм посохом по морю, після чого воно розійшлося, аби народ Муси пройшов його дном, а коли Фараон зі своїм військом стали їх переслідувати, то море зійшлося і знищило Фараона та його поплічників. Всевишній сказав:

Коли дві групи побачили одна одну, прибічники Муси сказали:

«Воїстину, нас упіймають!» Той сказав: **«Ні! Воїстину, зі мною Господь мій, Який вкаже мені прямий шлях!»** Тоді Ми відкрили Мусі: **«Удар своєю палицею море!»** Воне розділилося, а кожна частина була наче висока гора! Ми дозволили наблизитися іншим, а потім урятували Мусу та всіх, хто був із ним. А тих інших Ми втопили.

(Сура «аш-Шуара», аяти 61-66)

Аллаг підтримав пророка Мусу (мир йому) всіма цими чудесами, а Фараон і його армія не надали їм жодного значення. Але Аллаг побажав і приписав перемогу Мусі та віруючим, які були разом з ним, і погубив Фараона та його армію. Всевишній сказав:

Тож Ми переправили синів Ісраїла через море, але Фіраун і його військо рушили слідом за ними — з ненавистю й ворожістю. І коли Фіраун став потопати, то вигукнув: «Я увірював, що немає бога, гідного поклоніння, крім Того, в Якого увірювали сини Ісраїла.

І я — один із відданих Йому!» Тільки тепер! А перед цим ти чинив непослух і був одним із тих, які поширюють безчестя на землі! Тому сьогодні Ми рятуємо твоє тіло, щоб ти був знаменням для наступних поколінь! Воїстину, багато людей нехтують Нашими знаменнями!

(Сура «Йунус», аяти 90-92)

Iса (мир йому)

Iса (мир йому) – син Мар’ям, останній з пророків, який прийшов до народу Ізраїля. Аллаг відправив його після пророка Муси до народу Ізраїлю, тому що вони відхилилися від правильного шляху. Всевишній сказав:

Слідами їхніми відправили Ми Ісу, сина Мар’ям, із підтвердженням істинності того, що було до нього в Таураті, й дарували Ми йому Інджіль, у якому прямий шлях і світло та підтвердження істинності того, що було до нього в Таураті, і як прямий шлях та пересторогу для богобоязливих.

(Сура «аль-Маїда», аят 46)

З Мудрості і Бажання Аллага пророк Iса (мир йому) був народжений без батька. Таким чином Аллаг виявив Свою всемогутність, створивши Адама без батька і без матері; Хавву – без батька і без матері, а Ісу – без батька. Всевишній сказав:

Він сказав: «Так станеться, бо сказав те Господь твій. Це легко для Нього!» І Ми зробимо його знаменням для людей та милістю від Нас. Цю справу вже вирішено!

(Сура "Мар'ям", аят 21)

Аллаг створив Ісу так само легко, як і Адама (мир їм обоим), якого Він створив із землі, а потім сказав йому: «Будь!» - і він з'явився. Всешишній сказав:

Воїстину, Іса перед Аллагом схожий на Адама — Він створив його з праху, а потім сказав тому: «Будь!» — і він є.

(Сура «Аль Імран», аят 59)

Пророк Іса (мир йому) був відправлений до народу Ізраїлю, але вони не повірили йому і почали переслідувати і ворогувати з ним. Але Іса виявляв терпіння і стійкість на шляху донесення посланницької місії. Він (мир йому) повідомив людям про пришестя останнього Посланця, який прийде після нього і якого зватимуть Ахмад⁴ (мир йому і благословення Аллага). Аллаг навчив Ісу (мир йому) Писанню, Мудрості, Торі та Євангелію. Аллаг підтримав його святым Духом. Пророк Іса (мир йому) був гідною людиною в мирському житті, а у вічному житті він буде одним із наблизених до Аллага. Всешишній дарував пророку Ісі (мир йому) чудеса в тій сфері, яка була розвинена в його епоху. Іса (мир йому) розмовляв з людьми ще в колисці, будучи немовлям. Всешишній сказав:

І сказали ангели: «О Мар'ям! Воїстину, Аллаг сповіщає тобі добру звістку про слово від Нього! Ім'я йому — Іса Месія, син Мар'ям. Він буде пошанований у житті нинішньому та в житті наступному і буде він одним із наблизених! Він говоритиме із людьми ще в колисці та в дорослому віці. Буде він одним із праведників!» Вона сказала: «Господи! Як може бути у мене дитина, якщо жоден чоловік не торкався мене?» Сказав ангел: «Так

⁴ Ахмад – одне з імен Посланця Аллаха Мухаммада (мир йому та благословення Аллага).

станеться, бо Аллаг вчиняє так, як побажає!» Коли вирішує Він щось, то лише говорить: «Будь!» — і воно постає. Він навчить його Писання, мудрості, Таурата й Інджіля і зробить посланцем до синів Ісраїла: «Я прийшов до вас зі знаменням від Господа вашого. Я виліплю вам із глини подобу птаха, дмухну на неї, і вона, з дозволу Аллага, стане птахом. Я зцілю сліпонародженого і прокаженого, і я воскрешу померлого — з дозволу Аллага! Я розповім вам про те, що ви єсте, та що відкладаєте про запас у будинках своїх. Воїстину, у цьому буде знамення для вас, якщо ви є віруючими!

(Сура «Аль Імран», аяти 45-49)

Іса (мир йому) закликав до того ж, до чого закликали і решта братів-пророків до нього. Він закликав свій народ до поклоніння Аллагу, але його (мир йому) назвали брехуном та поставились до нього зарозуміло. У пророка Ісу (мир йому) увірували тільки деякі прості люди з його народу. Іудеї вирішили покінчти з Ісою (мир йому) і його закликом, але Аллаг врятував Свого пророка і підніс на небеса. Замість Іси іудеї вбили іншу людину, хоча їм здалося, що це був він (мир йому), тому що Аллаг наділив цю людину подобою Іси (мир йому). Іса (мир йому) зійде з небес на землю перед кінцем світу і буде судити відповідно до законів Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), і тільки після цього Аллаг дасть йому померти, на доказ Своїх слів:

Все, що на землі — гине! Вічним є лише Лик Господа твого, сповнений слави та щедрості!

(Сура «ар-Рахман», аяти 26-27)

Мухаммад (мир йому)

Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) – неписьменний пророк і посланець з числа арабів, з нащадків пророка Ісмаїля, сина Ібрагіма, батька всіх пророків. Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) – останній і найкращий з усіх посланців. Аллаг відправив його до всіх людей, без винятку. Він народився в Мецці, через кілька місяців після смерті свого батька. Коли Мухаммад все ще залишався дитиною, померла і його маті. Після чого його вихованням зайнявся його дід, Абд аль-Мутталіб, а після цього – його дядько, Абу Таліб. Мухаммад пас худобу для жителів Мекки.

Аллаг відправив Мухаммада до всіх людей, а не тільки до арабів. Він відправив Мухаммада для того, аби все людство змогло знайти щастя, аби показати їм шлях істини і блага, а також застерегти людей від шляху брехні та зла. Все життя Мухаммада пройшло правдиво і чесно. Ніхто ніколи за ним не помічав обману, брехні, зради або хитрості. Він був відомий серед свого народу як «гідний довіри». Мекканці залишали у нього свої цінні речі на зберігання, коли відправлялися в дорогу. Також Мухаммад був відомий як «правдивий», тому що він завжди казав тільки правду.

Мухаммаду було даровано одкровення, коли йому виповнилося сорок років. Після цього він прожив в Мецці тринадцять років, закликаючи людей до єдинобожжя і відмови від поклоніння ідолам. Потім він переселився до Медіни, закликаючи людей до ісламу. Згодом Аллаг зіслав інші законоположення релігії. Через вісім років після переселення до Медіни Мухаммад повернувся до Мекки як переможець. Після того, як Мухаммаду завершилось посилання Корану і всіх законів ісламу, він помер. Йому було шістдесят три роки. Араби стали мусульманами.

Сподвижники ж Мухаммада зайнялися поширенням ісламу в різних куточках землі. Аж до наших днів люди приймають цю велику релігію натовпами, переконуючись в її істинності шляхом знайомства з її достовірними джерелами.

Сімейство Імрана – шляхетна родина

Посланці і пророки приходили один за іншим: починаючи з Нуха (мир йому) і аж до Іси (мир йому), який був останнім пророком народу Ізраїлевого. Після цього пророцтво і посланництво перейшло до Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), який був Печаткою пророків. Всевишній сказав:

Мухаммад — не батько когось із ваших чоловіків, але Посланець Аллага є Печатка пророків! Аллаг про кожну річ Знаєчий!

(Сура «аль-Ахзаб», аят 40)

Пророк Іса (мир йому) займає особливе місце в серцях мусульман: він жив перед появою пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Більше здивувати християн може те, що ім'я пророка Іси (мир йому) згадується в Корані двадцять п'ять разів, в той час, як ім'я пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), пророка ісламу, якому було зіслано Коран – тільки п'ять разів! Даний факт ясно підтверджує, що Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) був відправленим пророком, а те, що було зіслано йому – це божественне одкровення, а не його слова. Якби Коран був словами пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), то в ньому згадувалося б його ім'я набагато частіше, аніж ім'я якоїсь іншої людини.

Підтверджуючи високий щабель пророка Іси (мир йому), у багатьох аятах Корану згадується історія і його славної родини.

Особливе положення займає й Мар'ям – мати пророка Іси (мир йому). Священий Коран часто описує Мар'ям як

богобоязливу жінку, яка походить із гідної сім'ї. Ім'я її родини – сімейство Імрана – походить від потомків пророків і посланців, нащадком якої був пророк Іса (мир йому). Також ім'ям цієї сім'ї називається третя сура в Корані – «Сімейство Імрана». Таким чином ця родина була пошанована і вона назавжди викликатиме почуття поваги в серцях мусульман. Всешишній сказав:

Воїстину, Аллаг обрав Адама, Нуха, рід Ібрагіма та рід Імрана перед жителями світів. Одні з них були нащадками інших. Аллаг — Всечуючий, Всезнаючий!

(Сура "Аль Імран", аяти 33-34)

Мар'ям (мир їй)

У Священному Корані дуже часто згадується добрими словами Мар'ям, дочка Імрана, мати пророка Іси (мир йому). Вона була щирою, цнотливою і чистою жінкою, вихованою в благословенній родині. У багатьох коранічних аятах вона називається праведною, чистою та благочестивою. Всешишній сказав:

І Мар'ям, доньку Імрана, яка зберегла цноту лона свого, тож вдихнули Ми в нього від Духа Нашого; сприйняла за істину вона слова Господа її та Писання Його, і була вона з-посеред покірних.

(Сура «ат-Тахрім», аят 12)

У Священному Корані говориться, що Мар'ям була благословеною через мольбу, з якою звернулася до Аллага її мати. Всешишній сказав:

І ось сказала жінка з роду Імрана: «Господи! Я дала обітницю присвятити Тобі те, що знаходиться в утробі

**моїй! Тож прийми від мене, бо, воістину, Ти —
Всечуючий, Всезнаючий!»**

(Сура «Аль Імран», аят 35)

Це благословенне благання стало причиною захисту Мар'ям і її сина, пророка Іси (мир йому), від шайтана. Аллаг відповів на благання Мар'ям і підтримав її чудесами, які свідчили про її високе положення. Вона отримувала свій наділ, перебуваючи на своєму місці. За виховання Мар'ям відповідав праведник Закарія. Всешишній сказав:

І коли вона народила, то сказала: «Господи! Я народила дівчинку!» Та Аллаг краще знат, кого вона народила, бо хлопчик — не те, що дівчинка. «Я назву її Мар'ям, і я шукаю у Тебе захисту для неї та її нащадків від каменованого шайтана!» Аллаг прийняв дитину якнайкраще, найкращим чином зростив її та доручив її Закарії. Кожного разу, коли Закарія входив у святилище, де була жінка, то знаходив біля неї їжу. А коли він запитав: «О Мар'ям! Звідки це у тебе?», то вона казала: «Це — від Аллага! Воістину, Аллаг наділяє, кого побажає — без відплати за це!»

(Сура «Аль Імран», аяты 36-37)

Мар'ям більше за всіх жінок свого часу практикувала поклоніння Аллагу. Всешишній обрав її, і ангели повідомили їй про цю радісну звістку:

І сказали ангели: «О Мар'ям! Воістину, Аллаг обрав тебе і зробив пречистою. Він обрав тебе перед жінками усіх світів! О Мар'ям! Будь смиренною перед Господом своїм, впади до землі та вклоняйся разом із тими, хто кланяється!»

(Сура "Аль Імран", аяты 42-43)

Ще більше Мар'ям додає пошани й поваги те, що ціла сура була названа на її честь – сура «Мар'ям», вісімнадцята сура Корану. Це єдина сура в Корані, яка носить жіноче ім'я. Мар'ям була надана величезна честь і шана, якої вона не удостоїлась в християнських книгах. Слід зазначити, що в Корані жодна сура не було названа на честь однієї з дружин Пророка (мир йому і благословення Аллага) – Хадіджи, Аїші; або на честь однієї з його дочок – Фатими; або на честь когось із його родичів (хай буде вдоволений ними Аллаг). У Корані сказано, що Абу Лягаб – дядько Пророка (мир йому і благословення Аллага) – потрапить до Пекла, що в черговий раз підтверджує правдивість посланницької місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) і те, що це – лише зіслане йому одкровення, а не плід його праць, як про заявляють деякі люди, котрі заперечують посланницьку місію Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Якби Коран був твором Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), то в ньому можна було б побачити хвалу та звеличення його самого (мир йому і благословення Аллага) або його родичів.

Посланець ісламу (мир йому і благословення Аллага) говорив про матір пророка Іси (мир йому) лише добре і вважав її найкращою жінкою! Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Кращими жінками в світі були Мар'ям, дочка Імрана, Хадіджа, дочка Хувейліда, Фатима, дочка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), і Асія, дружина Фараона».⁵

Пророк (мир йому і благословення Аллага) засвідчив, що Мар'ям – найкраща жінка з-посеред мешканок Раю. Він сказав: «Кращі жінки з-поміж мешканців Раю – Хадіджа,

⁵ Ібн Хіббан.

дочка Хувейліда, Фатима, дочка Мухаммада, Мар'ям,
дочка Імрана, і Асія, дочка Музахіма, дружина фараона».⁶

⁶ Ібн Хіббан.

Глава друга: життя пророка Іси (мир йому)

У Корані пророк Іса (мир йому) згадується тільки хорошиими словами. В ньому описуються його гідні якості, які підтверджують його високе положення перед Аллагом. Всешишній зробив пророка Ісу (мир йому) благою звісткою для його матері, Мар'ям, коли пообіцяв, що дарує їй дитину, яка відрізнятиметься від інших людей способом створення. Аллаг створив пророка Ісу (мир йому) Своєю Всемогутністю, Бажанням і словом «Будь». Також Аллаг повідомив їй безліч хороших звісток про Ісу (мир йому), сказавши:

Він говоритиме із людьми ще в колисці та в дорослому віці. Буде він одним із праведників!» Вона сказала: «Господи! Як може бути у мене дитина, якщо жоден чоловік не торкався мене?» Сказав ангел: «Так станеться, бо Аллаг вчиняє так, як побажає!» Коли вирішує Він щось, то лише говорить: «Будь!» — і воно постає. Він навчить його Писанню, мудрості, Таурату й Інджілю.

(Сура "Аль Імран", аяти 46-48)

Народження пророка Іси (мир йому)

У Корані йдеться про народження пророка Іси (мир йому), сина Мар'ям, і про ті особливості та чудеса, які дарував йому Аллаг. Всешишній в Корані детально і переконливо роз'яснив це питання, так, як його сприймає здоровий розум і логіка. Ісі (мир йому) даровано те становище, яке личить йому як пророку і рабу Аллага. До його

народження не має відношення перелюб, як про це мерзенно заявляють іудеї, а також він не був сином Аллага або Аллагом. Коран не вважає, що народження пророка Іса (мир йому) без батька дає підставу поклонятися йому або вважати його сином Аллага, адже Аллаг створив Адама взагалі без батька і без матері, а також Хавву – без батька і без матері, а Ісу (мир йому) – тільки без батька. Решту ж Своїх створінь Аллаг створив від батька і матері. Всевишній сказав:

Воїстину, Іса перед Аллагом схожий на Адама — Він створив його з праху, а потім сказав тому: «Будь!» — і він є. Істина — від Господа твого. Тож не будь серед тих, які сумніваються. А якщо хто почне сперечатися з тобою після того, як до тебе прийшло знання, то скажи: «Покличмо ж наших і ваших синів, наших і ваших дружин, нас самих і вас самих, помолімось, та й накличемо прокляття Аллага на брехунів!» Воїстину, ця розповідь є правдивою. І немає бога, гідного поклоніння, крім Аллага і, воїстину, Він — Великий, Мудрий! А якщо вони відвернуться, то, воїстину, Аллаг знає тих, які чинять безчестя! Скажи: «О люди Писання! Прийдімо ж до єдиного слова між нами і між вами — що ми не будемо поклонятися нікому, окрім Аллага, і не будемо нікого додавати Йому як рівного, і не будемо вважати за Господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллага!» А якщо вони відвернуться, то скажи: «Засвідчіть же, що ми — віддані Йому!» О люди Писання! Чому ви сперечаетесь про Ібрагіма, адже Таурат та Інджіль були зіслані лише після нього. Невже ви не розумієте? Ви сперечалися про те, що було вам відомо. А чому ж зараз ви не сперечаетесь про те, що вам не відомо? Аллаг знає, а ви не знаєте! Ібрагім не

був ні юдеєм, ні християнином, але він був ханіфом, відданим! Він не був багатобожником!

(Сура "Аль Імран", аяти 59-67)

Саме тому народження пророка Іса (мир йому) є людським. Аллаг створив його в утробі матері так само, як і всі інші Свої створіння. У створенні пророка Іса (мир йому) черговий раз було продемонстровано Всемогутність Творця, коли Він створив Ісу (мир йому) без батька. Аллаг роз'яснив справжню сутність Іси (мир йому), сказавши:

I згадай у Писанні Мар'ям, коли вона віддалилася від своїх рідних у місце східне, і скитається від них за завісою. I Ми послали до неї Нашого Духа, який уподобився статному чоловіку. Вона сказала: «Воїстину, шукаю в Милостивого захисту від тебе, хіба що ти богобоязливий!» Він відповів: «Воїстину, я тільки посланець Господа твого й маю дарувати тобі пречистого хлопчика!» Вона сказала: «Як може бути в мене хлопчик, коли жоден чоловік не торкався мене й не була я блудницею?» Він сказав: «Так станеться, бо сказав те Господь твій. Це легко для Нього!» I Ми зробимо його знаменням для людей та милістю від Нас. Цю справу вже вирішено! Тож вона завагітніла й віддалилася в місце далеке. Підійшла з пологовими муками до стовбура пальми й сказала: «Як би я хотіла вмерти раніше й бути назавжди забутою!» I вигукнув із-під неї Іса : «Не журись, Господь створив біля тебе струмок! Нахили до себе стовбур пальми й струсони — на тебе посыпляться свіжі фініки! Їж, пий та заспокойся! А якщо побачиш якогось чоловіка, то скажи: «Я дала Милостивому обітницю постити й не стану розмовляти сьогодні ні з ким із людей!» Вона прийшла до своїх рідних, несучи його. Сказали ті: «О

**Мар'ям! Ти зробила жахливу річ! О сестро Гаруна!
Батько твій не був поганою людиною, і мати твоя не
була розпусницею!**» Та вона вказала на Ісу. Вони
запитали: «Як ми можемо говорити з ним, коли він —
немовля?» Він сказав: «Воїстину, я — раб Аллага. Він
дарував мені Писання й зробив мене пророком. Він
зробив мене благословенним усюди, де б я не був,
зобов'язав мене молитися й давати закят, доки я буду
жити, бути шанобливим до матері моєї й не зробив мене
зверхнім, нещасним. Мир мені в день моого народження,
в день моєї смерті та в день, коли я воскресну до
життя!» Такий Іса, син Мар'ям. Це — правдиве слово
про нього — про кого вони так сперечаються. Не
годиться Аллагу народжувати, Преславний Він! Коли
вирішує Він щось, то тільки говорить: «Будь!» — і воно
є.

(Сура "Мар'ям", аяты 16-35)

Священний Коран пояснив, що вагітність Мар'ям Ісою
(мир йому) сталася внаслідок подиху ангела Джібріля за
наказом Аллага. Іса (мир йому) не є дитиною перелюбу і
Мар'ям ніколи не чинила перелюбу, як про це заявляють
іudeї. Ані він (мир йому), ані його мати не причетні до цих
брудних звинувачень і гидоти! У Корані йдеться про це
так:

**Та, яка зберегла цноту лона свого, — Ми вдихнули в неї
від нашого Духу, зробивши її саму та її сина знаменням
для світів!**

(Сура "аль-Анбія", аят 91)

Людська сутність пророка Іси (мир йому)

У Священному Корані розповідається про сутність пророка Іси (мир йому), сина Мар'ям. Іса (мир йому) – раб Аллага, якому Всевишній дарував шану і обрав його для донесення послання до народу Ізраїлю, після пророка Муси (мир йому). Аллаг роз'яснив, що мати пророка Іси (мир йому) – праведна і цнотлива жінка. І Він сказав, що як з Ісою (мир йому), так і з його матір'ю відбувалося все те ж саме, що і зі звичайними людьми: вони їли, пили, спали, прокидалися, відчували біль і плакали. Як може бути Богом той, хто має такі якості? Аллагу не властиво ніщо з цього! Всевишній сказав:

Месія, син Мар'ям — лише посланець. Істинно, приходили посланці й до нього. Мати його — праведниця, але й вони споживали їжу! Поглянь, як роз'яснюємо Ми невіруючим знамення Наші! І ще раз поглянь — у якій же омані вони!

(Сура "аль-Маїда", аят 75)

Аллагу не личить мати дружину чи сина – Він, Господь усіх творінь, вищий над усе! Немає нікого, гідного поклоніння, крім Нього! Твердження про те, що, мовляв, у Аллаг має сина, є одним з найгірших наклепів. Все, крім Аллага, – створено і підвладне Йому. Всі створіння підтверджують свою покору Аллагу: чи-то власними язиками, чи-то вродженою якістю. Всевишній сказав:

І ще кажуть: «Милостивий узяв сина». Справді, ви стверджуєте жахливу річ! Від цього здатні розколотися небо, розсипатися земля й зруйнуватися гори! Від того, що вони приписали Милостивому сина! Не годиться Милостивому мати сина! Воїстину, кожен із тих, хто на небесах і на землі, постане перед Аллагом лише як раб.

(Сура "Мар'ям", аяти 88-93)

Наявність сина або батька є результатом діяльності двох суб'єктів, а Аллага ніхто не створив і немає нікого, подібного до Нього. Всевишній сказав:

Скажи: «Він — Аллаг — Єдиний, Аллаг — Той, до Кого прагнуть, не народив і не був народжений, і ніхто не був рівним Йому!»

(Сура "аль-Іхляс", аяти 1-4)

Думка про те, що в Аллага є син, не є чимось новим. Навпаки, ці переконання старі, як саме людство. Подібне почали казати після появи першого багатобожжя. Багатобожники-араби заявляли, що ангели — це дочки Аллага, Всевишній вище за те, що вони Йому приписували! Всевишній сказав:

Запитай у них, чому це в твого Господа — доњки, а в них самих — сини? Невже Ми створили ангелів жінками, а вони були свідками цього? Воїстину, через свою брехливість вони говорять: «Аллаг народив!» Вони брешуть! Невже Він віддав перевагу доњкам над синами? Що з вами? Як ви судите? Невже ви не замислитеся? Невже ви маєте ясний доказ? Принесіть ваше Писання, якщо ви говорите правду! Вони вважають, що між Ним і джинами є родинний зв'язок. Але джини знають, що вони будуть зібрани в пеклі! Пречистий Аллаг від того, що Йому додають у поклонінні! Цього не роблять тільки обрані раби Аллага.

(Сура «ас-Саффат», аяти 149-160)

Багато юдеїв і християн несправедливо заявляють, що в Аллага є син, слідуючи своїм попередникам з древніх народів. Всевишній сказав:

Сказали юдеї: «Узайр — син Аллага!» Сказали християни: «Месія — син Аллага!» Ці слова з їхніх вуст схожі на слова невіруючих, які жили раніше. Нехай знищить їх Аллаг! Як же вони віддалилися! Вони беруть собі за Господа, крім Аллага, своїх учених, ченців і Месію, сина Мар'ям. Але ж їм наказували поклонятися Єдиному Богу! Немає бога, гідного поклоніння, крім Нього! Пречистий Він від того, що додають Йому!

(Сура "ат-Тауба", аяти 30-31)

У Священному Корані йдеться про невіру тих, хто вважає, що Iса (мир йому), син Мар'ям – Аллаг, син Аллага або третій з Трійці. У Корані пояснюється, що заклик Іси (мир йому) був спрямований на втілення в життя єдинобожжя та залишення багатобожжя. Пророк Iса (мир йому) продовжив те, з чим приходили попередні пророки і посланці. Всевишній сказав:

Істинно, невіруючі ті, які говорять: «Воїстину, Аллаг — це Месія, син Мар'ям!», але ж казав Месія: «О сини Ісраїла! Поклоняйтесь Аллагу, Господу моєму й Господу вашому!» Воїстину, ті, які додають Аллагу рівних — заборонив Аллаг їм сади раю, будуть у пеклі вони! І не буде у неправедних помічників! Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воїстину, Аллаг — третій із Трійці», - але ж немає бога, гідного поклоніння, крім Бога єдиного! І, воїстину, якщо не відмовляться вони від того, що говорять, то тих із них, які не вірують, спіткає болісна кара! Невже не покаються вони перед Аллагом і не благатимуть прощення у Нього Адже Аллаг — Прощаючий, Милосердний!

(Сура "аль-Маїда", аяти 72-74)

Розумні докази, згадані в Корані, підтверджують, що тільки Аллаг є Творцем, Господом і Управителем всього сущого. Він творить і робить, що забажає! В Корані йдеться про те, що всі чудеса, даровані пророку Іса (мир йому), були від Аллага, а не від самого пророка. Також повідомляється, що ані пророк Іса (мир йому), ані його мати не могли нічим нашкодити або допомогти іншим людям: вони не могли ані умертвiti, ані оживити. Аллаг не має потреби в них і не має потреби ні в кому зі Своїх творінь, але всі творіння мають потребу в Ньому. Всевишній сказав:

Істинно, не вірують ті, які говорять: «Воїстину, Аллаг, Він — Месія, син Мар'ям!» Скажи: «Хто може завадити волі Аллага, якщо Він захоче знищити Месію, сина Мар'ям, і матір його, й тих, хто на землі — всіх?» Аллагу належить влада над небесами, землею і над тим, що поміж ними. Створює Він те, що бажає, і Він спроможний на кожну річ!

(Сура "аль-Маїда", аят 17)

Аллаг зіслав в Корані аяти, які застерігають народ Ізраїлю від прояву надмірності щодо своєї релігії. Їм, як і всім, було заборонено говорити про Аллага без знання. Коран роз'яснює, що пророк Іса (мир йому), про божественність якого заявляють християни, є звичайною людиною, яка закликала і поклонялася Аллагу, не виявляючи перед Ним жодної зарозуміlosti. А ті, хто противилися і виявляли зарозуміlostь, відмовляючись поклонятися Аллагу, навічно будуть в пекельному полум'ї. Всевишній сказав:

О люди Писання! Не порушуйте релігії вашої та не говоріть про Аллага нічого, крім істини. Адже Месія —

Iса, син Мар'ям — лише посланець Аллага та слово Його, донесене до Марії, та дух від Нього. Увіруйте ж в Аллага та посланців Його і не кажіть: «Трійця». Краще для вас утриматись від цього. Воістину, Аллаг — Бог єдиний, пречистий Він від того, щоб мати дитину. Йому належить те, що на небесах і те, що на землі. Достатньо Аллага як Опікуна! Ні Месія, ні наближені ангели ніколи не цуралися бути рабами Аллага. А всі ті, які цураються бути рабами Його та сповнюються гордині, будуть зібрані біля Нього на Суд! А тим, які увірували та робили добрі справи, Він сповна дасть винагороду їхню, та ще й збільшить її за ласкою Своєю. А тих, які цуралися та сповнювалися гордині, Він скарає карою болісною! І не знайдеться їм, окрім Аллага, ні Захисника, ні Помічника! О люди! Прийшов до вас доказ від Господа вашого! І зіслали Ми вам світло ясне! Тих же, які увірували та покладали сподівання на Аллага, Він введе в милість і ласку Свою, та й поведе до Себе прямим шляхом.

(Сура "ан-Ніса", аяты 171-175)

Абсолютно протилежну позицію зайняли іудеї, які звинуватили нашого пророка Ісу (мир йому) в тому, що він є сатанинським духом, і що він — брехун. У Корані ясно спростовується подібний наклеп. Всевишній сказав:

Месія — Iса, син Мар'ям — лише посланець Аллага та слово Його, донесене до Марії, та дух від Нього. Увіруйте ж в Аллага та посланців Його і не кажіть: «Трійця».

(Сура «ан-Ніса», аят 171)

Але дух Іси (мир йому) такий самий, як і інші створені душі. Слово “дух” віднесено до Аллага тому, що Він

особливо вшанував Ісу (мир йому). Це слово було використано не тільки щодо пророка Іси (мир йому), але й до Адама (мир йому). Всевишній сказав:

Ось твій Господь сказав ангелам: «Я створю людину з глини. Коли Я розмірю її та вдихну в неї зі Свого Духу, то впадіть перед нею ниць».

(Сура "Сад", аяти 71-72)

Раніше вже йшлося про народження пророка Іси (мир йому), коли Аллаг назвав ангела Джібріля «Духом від Себе». Всевишній сказав:

І згадай у Писанні Мар'ям, коли вона віддалилася від своїх рідних у місце східне, і сховалася від них за завісою. І Ми послали до неї Нашого Духа, який уподобився статному чоловіку.

(Сура "Мар'ям", аяти 16-17)

Також Аллаг назвав “духом” і Коран, за допомогою якого живавіють серця і приходить душевний спокій. Коран так само оживляє і цілі людські суспільства, вказуючи на мирські користі і гарантуючи забезпечення прав і безпеки життя, честі і майна людей. Всевишній сказав:

Саме так, за наказом Нашим, Ми відкрили тобі дух. Ти не знав, що таке Писання, що таке віра, але Ми зробили його світлом, яким вказуємо прямий шлях тим із Наших рабів, кому побажаємо! Воістину, ти ведеш до прямого шляху.

(Сура «аш-Шура», аят 52)

Пророча місія Ісу (мир йому)

У Священному Корані говориться про те, що всі пророки є нащадками пророка Нуха (мир йому) і Ібрагіма (мир йому), і що всі небесні писання були зіслані пророкам з-посеред нащадків цих двох найгідніших пророків. Тому, немає жодного сумніву в тому, що наш Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллаги) – нащадок пророка Ісмаїла, сина пророка Ібрагіма. Всевишній сказав:

Й, істинно, відсилали Ми Нуха та Ібрагіма, і поставили серед нащадків їхніх пророцтво та Писання. Були серед них ті, хто йшов прямим шляхом, але багато хто з них — нечестивці.

(Сура «аль-Хадід», аят 26)

Однією зі складових віри мусульман є віра у всіх посланців Аллага. У Корані йдеться про те, що ми повинні поважати, любити і захищати честь пророків, поширюючи серед людей любов до них. До віри в пророків також відноситься віра в пророка Ісу (мир йому), сина Мар'ям, який займає особливе місце в серцях мусульман. Всевишній сказав:

Скажіть: «Ми увірували в Аллага і у те, що зіслано нам, і що зіслано Ібрагіму, Ісмаїлу, Ісхаку, Якубу та колінам із нащадків їхніх; у те, що було дано Мусі, Ісі, у те, що було дано пророкам від Господа їхнього. Ми не проводимо межі між ними, і Йому Ми підкоряємося!» І якщо вони вірують у те, у що вірите ви, то йдуть вони шляхом прямим. Але якщо вони відвертаються, то суперечать йому. Аллаг захистить тебе від них, а Він — Всечуючий, Всезнаючий!

(Сура «аль-Бакара», аяти 136-137)

До пришестя пророка Муси (мир йому) народ Ізраїлю перебував у приниженному становищі. Всевишній сказав:

Г ось Ми врятували вас від роду Фірауна. Вони завдавали вам страждань, убивали ваших синів і залишали в живих ваших жінок. У цьому для вас — велике випробування від Господа вашого!

(Сура «аль-Араф», аят 141)

Але Аллаг виказав їм шану і відправив до них пророка Мусу (мир йому), після чого їх становище змінилося з приниженого на гідне; з бідності на багатство; і вони виявилися переможцями.

Через деякий час більшість представників народу Ізраїлю відхилилися від прямого керівництва, з яким до них прийшов Муса (мир йому). Вони стали несправедливими і почали сіяти безчестя на землі. Народ Ізраїлю називав пророків брехунами і вбивав їх. Частина цього народу стала заперечувати воскресіння, розрахунок і покарання у вічному житті. Вони занурились у пристрасті і насолоди, стали незаконно відбирати майно інших людей. Тоді Аллаг відправив до них в якості посланця пророка Ісу (мир йому), сина Мар'ям. Аллаг навчив його Торі і Євангелію, аби Іса (мир йому) зміг повернути їх до правильного шляху. Всевишній сказав:

Слідами їхніми відправили Ми Ісу, сина Мар'ям, із підтвердженням істинності того, що було до нього в Таураті, й дарували Ми йому Інджіль, у якому прямий шлях і світло та підтвердження істинності того, що було до нього в Таураті, і як прямий шлях та пересторогу для богобоязливих.

(Сура «аль-Маїда», аят 46)

Iса (мир йому) почав якнайкраще закликати народ Ізраїлю до поклоніння Єдиному Аллагу. Він доніс до них послання Аллага і спонукав їх діяти у відповідності до законів Євангелія. Всешишній сказав:

Коли Іса прийшов із ясними знаменнями, то сказав: «Я прийшов до вас із мудрістю; я поясню вам частину того, про що ви сперечаетесь! Тож бійтесь Аллага та коріться мені! Воїтину, Аллаг — мій Господь та ваш Господь! Тож поклоняйтесь Йому! Це — прямий шлях!»

(Сура "аз-Зухруф", аяти 63-64)

Коли ж пророк Іса (мир йому) побачив їх невіру і нехтування його закликом, то став шукати собі помічників (апостолів) і виявляти терпіння на шляху поширення релігії Аллага. У пророка Ісу (мир йому) увірували дванадцять сподвижників, з яких він взяв обіцянку поширювати релігію Аллага, незважаючи на те, що їх чекатиме багато труднощів на цьому шляху. Всешишній сказав:

І коли Іса відчув їхнє невір'я, то він запитав: «Хто мої помічники на шляху до Аллага?» Відповіли апостоли: «Ми — помічники Аллага! Ми увірували в Аллага! Засвідчи ж те, що ми — віддані Йому!»

(Сура «Аль Імран», аят 52)

Зовнішній вигляд і гідні якості пророка Іса (мир йому)

У Священному Корані згадується багато гідних якостей пророка Іса (мир йому), які вказують на його високе положення перед Аллагом як Його посланця. Пророк Іса (мир йому) об'єднав у собі якості людської досконалості, що, безсумнівно, підтверджує його високий щабель. Всешишній сказав:

Слідами їхніми відправили Ми Ісу, сина Мар'ям, із підтвердженням істинності того, що було до нього в Таураті, й дарували Ми йому Інджіль, у якому прямий шлях і світло та підтвердження істинності того, що було до нього в Таураті, і як прямий шлях та пересторону для богообоязливих.

(Сура «аль-Маїда», аят 46)

У Священному Корані сказано, що пророку Ісі (мир йому) допомагав і оберігав Сам Аллаг. Всешишній сказав:

Ми дарували Мусі Писання й слідом за ним направили посланців. Ми дарували Ісі, сину Мар'ям, ясні знамення та підтримали його Духом Святым. Щоразу, коли приходив до вас посланець із тим, що було вам не до душі, ви гордували! Одних ви вважали за брехунів, інших — убивали!

(Сура «аль-Бакара», аят 87)

Посланець Аллага Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) сказав, що пророк Іса (мир йому) був найгіднішим прикладом для наслідування. Він мав міцну віру, був стараний в поклонінні і був дуже щирій перед Аллагом. Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага)

сказав, що повернення Іси (мир йому) в кінці часів буде однією з великих прикмет настання Судного дня. Всевишній сказав:

Коли сина Мар'ям наводять як приклад, твій народ починає голосно радіти. Вони говорять: «Краші наші боги чи він?» Вони наводять тобі цей приклад лише заради суперечки. Воїстину, вони — люди, які сперечаються! Воїстину, він — лише раб, якому Ми дарували Свою милість та зробили прикладом для синів Ізраїла! Якби Ми побажали, то замінили би вас на землі ангелами, які стали б вашими намісниками! Воїстину, він — прикмета Часу. Тож не сумнівайтесь у цьому та йдіть за Мною! Це — прямий шлях!

(Сура "аз-Зухрuf", аяти 57-61)

Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) так описав зовнішні якості пророка Іси (мир йому): “Пророки схожі на дітей від одного батька і різних матерів: матері у них різні, а релігія їх – одна. З усіх людей в цьому світі і в світі вічному я найбільш близький до Іси, сина Мар'ям, бо між мною і ним не було пророка. Коли він спуститься з небес і ви його побачите, то маєте знати, як він буде виглядати: він ані високий, ані низький; буде вдягнений практично в жовтий одяг і він буде виглядати дуже охайно. Іса розіб’є хрест, вб’є свиню, скасує джіз’ю і закликатиме людей до ісламу. В часи пророка Іси (мир йому) Аллаг вб’є всіх, крім мусульман. Після приходу Іси, Аллаг знищить Даджала, і на землі запанує безпека так, що леви будуть випасатися із верблюдами, тигри із коровами, вовки із вівцями. Діти будуть грати зі зміями, і вони не завдаватимуть їм шкоди. Він проживе на землі сорок років,

після чого помре, а мусульмани звершать за нього похоронну молитву».⁷

Також Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав, що віра в пророка Ісу (мир йому) є невід'ємною частиною віри і причиною потрапляння людини до Раю: «Хто засвідчив, що немає божества, гідного поклоніння, крім одного Аллага, у якого немає рівного, що Мухаммад – Його раб і Посланець Його, що Іса – раб Аллага і син Його рабині, а також Слово Його, надіслане Мар'ям, і дух від Нього, і що Рай – істина, і що Пекло – істина, того Аллаг введе до Раю через будь-які з восьми воріт, які забажає».⁸

Також Посланець Аллага Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) повідомив, що віра в пророка Ісу (мир йому) є причиною збільшення нагороди і піднесення за щаблями Раю. Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «На чоловіка, який мав рабиню, котру він належним чином виховував і навчав, а потім звільнив її і одружився із нею, – чекає подвійна нагорода. Якщо людина увірвала в Ісу, а потім – в мене, то на неї чекає подвійна нагорода. Якщо раб Аллаг по-справжньому буде боятися Аллага, виконуючи приписи свого Хазяїна, то на нього чекає подвійна нагорода».⁹

Пророк (мир йому і благословення Аллага) описав Ісу (мир йому) найгіднішими якостями, такими як чистота серця і гарна думка про людей. Він сказав: «Одного разу Іса побачив людину, яка щось вкрала. Тоді він запитав у злодія: «Чи ти вкрав щось?» Той відповів: «Клянуся Аллагом, крім Якого немає іншого божества, гідного

⁷ «Умда ат-Тафсір».

⁸ Аль-Бухарі.

⁹ Аль-Бухарі.

поклоніння, не вкрав!» Тоді Iса (мир йому) сказав: «Я повірив тому, хто поклявся Аллагом, і не повірив тому, що побачили мої очі!».¹⁰

¹⁰ Аль-Бухарі.

Iса (мир йому) і лжемесія Даджжаль

У Священному Корані йдеться про повернення Іси (мир йому) близче до настання Часу. Це буде ознакою наближення Судної години. Всевишній сказав:

Коли сина Мар'ям наводять як приклад, твій народ починає голосно радіти. Вони говорять: «Країні наші боги чи він?» Вони наводять тобі цей приклад лише заради суперечки. Воїстину, вони — люди, які сперечаються! Воїстину, він — лише раб, якому Ми дарували Свою милість та зробили прикладом для синів Ісраїла! Якби Ми побажали, то замінили би вас на землі ангелами, які стали б вашими намісниками! Воїстину, він — прикмета Часу. Тож не сумнівайтесь у цьому та йдіть за Мною! Це — прямий шлях!

(Сура "аз-Зухрuf", аяты 57-61)

Ступінь Іси (мир йому) перед Всевишнім Аллагом настільки високий, що Він відправить його (мир йому) перемогти Даджжаля і поширити іслам. Все це станеться за часів великих смут і спокус, коли люди відхиляться від прямого шляху, коли хороше стане поганим, а погане — хорошим. Пророк Iса (мир йому) встановить справедливість і пошириТЬ мир, як про це повідомив Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага): «О люди! З часів створення Аллагом нащадків Адама, на землі не було спокуси страшнішої, ніж спокуса Даджжаля. Серед відправлених Аллагом пророків не було такого, який би не застерігав власну громаду від Даджжаля. Я — останній з пророків, а ви — остання з громад. Він неодмінно з'явиться серед вас. Якщо це станеться, поки я перебуваю серед вас, то я буду змагатися за кожного мусульманина. Але якщо він з'явиться, коли мене вже не буде серед вас, то кожна

людина буде стояти за себе саму, і Аллаг замінить мене в цьому для кожного мусульманина. Він з'явиться на дорозі між Шамом і Іраком, і стане лютувати всюди. О раби Аллага, будьте ж стійкими! Я опишу його вам так, як не описував його жоден з попередніх пророків. Спочатку він назве себе пророком, але після мене не буде пророків. Потім він скаже: «Я – ваш Господь», - але ви не побачите вашого Господа, поки не помрете. Крім того, у нього одне око, але ваш Господь – не одноокий. Між очима у нього написано «невіруючий», і цей напис зможе прочитати кожен віруючий, навіть якщо він не вміє писати. Серед його спокус буде те, що він принесе сад і вогонь, але його вогонь буде садом, а його сад – вогнем. Тому, хто буде випробуваний його вогнем, слід попросити захисту в Аллага і прочитати початок сури «Аль-Кагф». І тоді вогонь стане для нього прохолодою і порятунком, як це одного разу сталося з Ібрагімом. Серед його спокус буде те, що він скаже бедуїну: «Чи засвідчиш ти, що я – твій господь, якщо я воскрешу твоїх батьків?». Той відповість: «Так». І тоді два диявола постануть перед ним у вигляді його батьків і скажуть: «Синку, слідуй за ним, адже він – твій господь». Серед його спокус буде те, що він уб'є одного з тих, хто потрапить до нього. Він розпиляє його пилою навпіл і скаже: «Погляньте на цього раба моого. Зарах я воскрешу його, і він заявить, що у нього є інший господь». Аллаг воскресить його, а той безбожник запитає: «Хто твій Господь?» Чоловік відповість: «Мій Господь – Аллаг, а ти – Його ворог. Ти – Даджжаль. Клянуся Аллагом, ніколи раніше я не був настільки упевнений в цьому, як сьогодні». Серед його спокус буде те, що він накаже небу пролити дощ, і піде дощ, і накаже землі виростити рослини. І буде серед його спокус те, що він пройде повз поселення, чиї жителі вважатимуть його брехуном, після чого загине вся

їх худоба. І буде серед його спокус те, що він пройде повз поселення, мешканці якого повірять йому, і тоді він накаже небу пролити дощ, і піде дощ. Потім він накаже землі виростити рослини, і виростуть рослини, а їх худоба стане більшою і крупнішою, ніж була раніше. Вона даватиме більше м'яса та молока. Не залишиться землі, на яку не ступить нога його, яку він не підкорить, за винятком Мекки та Медіни. На кожній гірській стежці, що веде до них, його зустрічатимуть ангели з оголеними мечами. Нарешті, він зробить перепочинок біля червоних пагорбів, на перетині з солончаками. Потім Медіна разом з її жителями тричі здригнеться, і тоді місто залишать усі лицеміри і лицемірки. Вона видаляє скверну подібно до того, як ковальські міхи видаляють іржу з заліза. Той день назувати «днем позбавлення». Умм Шурейк бінт Абу аль-'Акр запитала: «О Посланець Аллага, де ж в ті часи будуть араби?» Він відповів: «Їх буде мало; більшість же з них перебуватимуть в Єрусалимі. На їх чолі стоятиме праведний чоловік. Одного разу, коли він вже вийде вперед, щоб очолити ранкову молитву, зійде Іса син Мар'ям. Він посунеться назад, поступаючись місцем Ісі, але той покладе руку йому між плечей і скаже: «Вийди вперед і очоль молитву, адже про початок молитви було оголошено для тебе». Він звершить молитву, а потім Іса скаже: «Відчиніть ворота!». Коли ворота відчиняться, перед ними постане Даджжалъ з сімдесятьма тисячами іудеїв. Всі вони будуть в зелених перських плащах, і у кожного з них буде прикрашений меч. Побачивши його, Даджжалъ розстане так, ніби тане сіль у воді, і почне втікати. Іса скаже: «Я повинен нанести тобі удар, від якого тобі не втекти». Він наздожене і вб'є його біля східних воріт Лудда. Аллаг же розгромить іудеїв, і з Його Волі заговорять усі творіння, за яким сковається іудей. Каміння,

дерева, стіни, тварини – все, крім чагарника гаркад, буде говорити: «О раб Аллага! О мусульманин, ось іудей! Іди і вбий його». Гаркад – один з їхніх чагарників, який зберігатиме мовчання.

Даджжалъ перебуватиме на землі сорок років. Перший рік буде подібний половині року. Другий рік буде подібний місяцю. Третій рік буде подібний тижню. Решта ж днів будуть подібні іскрі. Людина прокинеться біля одних воріт Медіни і не встигне досягти інших воріт міста, як настане вечір». Його запитали: «Як же ми будемо звершувати молитву в такі короткі дні?» Він сказав: «Ви будете відраховувати час так, як ви це робите в ці довгі дні, і молитися. Іса ібн Мар'ям перебуватиме серед моїх послідовників як справедливий судя та неупереджений правитель. Він буде ламати хрести і вбивати свиней. Він скасує данину і залишить милостиню. Ніхто не буде нападати на вівець і верблюдів. Не буде злоби і взаємної ворожнечі. Всі отруйні тварини позбудуться своєї отрути: хлопчик буде класти руку в рот змії, і та не заподіє йому шкоди; дівчинка буде грати із левом, і той не завдасть їй шкоди; а вовки будуть серед вівець, немов вівчарські собаки. Земля наповниться миром подібно до того, як посудина наповнюється водою. Люди сповідуватимуть єдину віру, не поклоняючись нікому, крім Аллага. Не буде воєн, і курейшити отримають свою владу. Земля стане немов срібний таз: вона буде вирощувати рослини так, як це було за часів Адама. По декілька людей будуть наїдатися виноградним гроном або гранатом. Бик буде коштувати стільки-то, а кінь – всього декілька дирхемів». Люди запитали: «О Посланець Аллага, чому ж коні будуть знецінені?» Він відповів: «На них більше ніколи не будуть сидати верхи, аби воювати». Його запитали: «А чому подорожчають бики?» Він сказав: «Вони оруть всю землю.

Воїстину, перед появою Даджкаля буде три роки посухи, і люди сильно зголодніють. У перший рік Аллаг накаже небу скоротити дощі на третину, а землі – зменшити на третину рослинність. На другий рік Він накаже небу скоротити дощі на дві третини, а землі – зменшити рослинність на дві третини. Потім, на третій рік, Аллаг накаже небу взагалі не проливати дощі, і звідти не проллеться навіть краплі води. Землі ж буде наказано не зрощувати рослинність, і на ній нічого не виросте. Парнокопитні загинуть, за винятком тих, кого Аллаг побажає зберегти». Його запитали: «Як же люди будуть жити в ті часи?» Він сказав: «Свідченням єдинобожжя, звеличенням, прославленням і вихваленням Аллага! Все це буде їм замість їжі».¹¹

¹¹ «Сахіх аль-Джамі».

Чудеса, які Аллаг дарував Своїм посланцям

Аллаг відправляв посланців, підтримуючи їх видими чудесами, які підтверджували правдивість їх посланницької місії. Враховуючи те, що чудеса пророків були відчутними, то із закінченням епохи того чи іншого пророка, його чудо зникало разом із ним. Відповідно, в ці чудеса вірили тільки ті люди, які були їх свідками. Але з появою останнього пророка і посланця Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), який прийшов із загальносвітовим і завершальним посланням, його чудо залишилося назавжди, аж до настання Судного дня. Воно є доказом для всіх творінь, без винятку, а також свідченням для усіх наступних поколінь, яке підтверджує істинність посланницької місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Саме тому головне диво пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) не є відчутним, подібно до чудес інших пророків, тому що, в такому разі, воно не змогло б підтвердити останню посланницьку місію, адже із закінченням епохи Пророка (мир йому і благословення Аллага) інші люди не змогли б повірити в чудо, не побачивши його. Тому основним вічним дивом Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) є одкровення від Аллага – Священний Коран, який читатимуть аж до Судного дня! Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) приніс слова, перед красномовством і стилем якого не в змозі ніхто встояти! Особливо якщо врахувати, що Коран був зісланий в епоху злету літературності і красномовства. Також слід згадати виклик, кинутий в Корані всім бажаючим спростувати його істинність. Будь-які спроби таких людей закінчувалися провалом, тому що вони не змогли придумати нічого подібного ані частині Корану – сурі, ні навіть одному

віршу – аяту. Одним з аспектів неперевершеності Корану є те, що в ньому повідомляється про події, які відбудуться в майбутньому. Таким чином, Священний Коран є вічним дивом, дарованим Пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага). Він сказав: «Кожному з пророків давалося щось, через що йому вірили інші люди. Мені було даровано одкровення від Аллага і я сподіваюся, що за мною піде найбільше людей в Судний день».¹²

¹² Аль-Бухарі.

Чудеса пророка Ісу (мир йому)

Як зазначалося раніше, дехто заперечував і не вірив в посланців (мир їм усім). Таким людям були необхідні сухо відчутні докази. Тому Аллаг підтримував Своїх пророків чудесами, які вказували на правдивість їх місії, з якою вони були відправлені. Але слід знати, що всі ці чудеса відбувалися з Волі Аллага і Його дозволу. Всешишній сказав:

Ми відсилали посланців раніше за тебе й дарували їм дружин і нащадків. Але жоден посланець не міг показати знамення без дозволу Аллага. Для кожного строку — своє Писання.

(Сура «ар-Рад», аят 38)

Чудеса, які Аллаг дарував Своїм посланцям, відбувалися в сферах, добре відомих народам пророків. Наприклад, в народі пророка Муси (мир йому) широко практикувалося чаклунство, тому Мусі (мир йому) був дарований посох, який поглинув всі мотузки, які кидали чаклуни і намагалися видати їх за змій, щоб зачарувати погляди людей. Коли Муса (мир йому) побачив ці мотузки, його охопив страх, але Всешишній сказав:

Чаклуни прийшли до Фірауна й сказали: «Ми маємо отримати винагороду, якщо будемо переможцями!» Той відповів: «Так, і ви будете одними з наблизених!» Вони сказали: «О Мусо, або кидай спершу ти, або кинемо ми!» Той відповів: «Кидайте ви!» І коли вони кинули, то зачарували погляд людей, налякали їх і показали великі чари. А Ми відкрили Мусі: «Кидай свою палицю!» І ось, стала вона поглинати те, що створили вони! Постала істина й стало марним те, що робили вони! Вони зазнали поразки й повернулися

приниженими. Чаклуни впали в земному поклоні й сказали: «Ми увірували в Господа світів, Господа Муси та Гаруна!»

(Сура «аль-Араф», аяти 113-122)

Пророк Іса (мир йому) був відправлений до народу, який вірив тільки матеріальним і відчутним фактами. Високого рівня серед них досяг розвиток медицини. Отже, чудо пророка Іси (мир йому) стосувалося саме сфери лікування. З Волі Аллаги пророк Іса (мир йому) звершував безліч чудес. Всевишній сказав:

Коли сказав Аллаг: «О Іса, сину Мар'ям! Згадай милість Мою до тебе, коли укріпив Я тебе Духом Святим. І ти говорив із людьми в колисці й у дорослому віці; і коли Я навчив тебе писання й мудрості, Таурата й Інджіля; і коли з дозволу Мого ліпив ти з глини подобу птаха, дихав на неї, і вона ставала птахом із дозволу Мого; і як ти зцілював сліпонародженого й прокаженого з дозволу Мого; і коли воскрешав померлих із дозволу Мого; і коли стримав Я синів Ісраїла від тебе, коли ти прийшов до них із ясними знаменнями. І сказали ті, які не вірували з-посеред них: «Воїстину, це справжнє чаклунство!»

(Сура «аль-Майдат», аят 110)

Також до чудес, які Аллаг дарував пророку Ісі (мир йому), належить випадок, коли сподвижники Іси (мир йому) попросили зіслати їм трапезу з небес, і Аллаг відповів їм на їх прохання. Всевишній зробив так, аби їх серця наповнилися спокоєм і вони повірили в істинність посланницької місії Іси (мир йому). Всевишній сказав:

І коли відкрив Я апостолам: «Увіруйте в Мене й посланця Мого!», вони сказали: «Увірували Ми, тож

засвідчи, що ми — віддані Тобі!» Коли апостоли сказали: «О Іса, сину Мар'ям! Чи може Господь твій зіслати нам трапезу з неба?» Він мовив: «Бійтесь Аллага, якщо ви віруючі!» Вони сказали: «Ми бажаємо скуштувати її, щоб заспокоїлися серця наші та впевнилися ми, що ти сказав нам правду, і щоб ми були свідками цього!» Сказав Іса, син Мар'ям: «О Аллаг, Господи наш! Зішли нам трапезу з неба, яка була би святом для перших із нас і для останніх із нас — як знамення від Тебе; наділи ж нас, бо Ти — найкращий із наділяючих!» Сказав Аллаг: «Воістину, Я зішлю її вам, але якщо хтось із вас і після цього не увірсе, то, воістину, Я скараю його такою карою, якою не карав нікого з жителів світів».

(Сура «аль-Маїда», аяти 111-115)

Пророки та заклик до єдинобожжя

Основа релігії всіх пророків єдина, тому що вона бере свій початок від єдиного джерела – Аллага. Всевишній сказав:

Невже крім Нього вони беруть собі інших богів? Скажіть: «Наведіть свій доказ! Ось нагадування для тих, хто зі мною, і нагадування для тих, хто був раніше за мене!» Але більшість із них не знає істини. Вони відвертаються! Ми не відсилали раніше за тебе жодного посланця, не відкривши йому: «Немає бога, гідного поклоніння, крім Мене! Тож поклоняйтесь Мені!»

(Сура «аль-Анбія», аяти 24-25)

Отже, єдинобожжя – це головний стрижень, на якому ґрунтуються всі принципи ісламського Шаріату. Так було й в усіх попередніх небесних законах. Заклик до єдинобожжя і поклоніння Єдиному Аллагу – це мета, заради якої Аллаг створив людей, заради цього були створені Рай та Пекло. Всевишній сказав:

Він встановив вам у релігії те, що заповів Нуху, те, що Ми відкрили тобі, те, що Ми заповіли Ібрагіму, Мусі та Ісі: «Тримайтесь релігії та не розходьтеся поміж собою в ній!» Важко багатобожникам те, до чого ти закликаєш їх. Аллаг обирає Собі того, кого побажає та веде прямим шляхом того, хто до Нього звертається!

(Сура «аш-Шура», аят 13)

Такими були настанови, які давали пророки своїм народам в загальному, і своїм нащадкам зокрема: сповідувати єдинобожжя і широко поклонятися Єдиному Аллагу. Всевишній сказав про пророка Йакуба:

Чи ж ви були свідками того, як піdstупила до Якуба смерть і як запитав він синів своїх: «Кому ви будете

поклонятися після того, як я залишу вас?» Вони сказали: «Ми будемо поклонятися твоєму Богу і Богу твоїх батьків — Ібрагіма, Ісмаїла та Ісхака, Богу Єдиному! І ми — покірні Йому!»

(Сура "аль-Бакара", аят 133)

Здорова логіка та розум відкидають багатобожжя і додавання Аллагу рівних, тому що багатобожжя – це приписування недоліків Єдиному Творцю всього буття! Якщо прилучення рівних і висловлення подяки тому, хто цього не заслуговує, є неприйнятним навіть серед створінь, то що ж казати про прояв багатобожжя до Аллага, Господа всіх творінь? Пречистий Аллаг від подібного. Всешишній сказав:

Ми не створювали небес, землі й того, що між ними, бавлячись. Коли б Ми прагнули забави, то зробили б її з того, що масмо — якби взагалі це робили! Та ж ні! Ми вражаємо істиною брехню й вона трощить її. І та зникає! Горе вам за те, що ви вигадуєте! Йому належать усі, хто на небесах і на землі! А ті, хто поряд із Ним, не гордують поклонінням Йому й не втомлюються! Вони невтомно прославляють Його вночі та вдень! Невже вони роблять собі богів із землі, які були б здатні воскрешати? Якби були інші боги, крім Аллага, то небеса і земля зруйнувались б. Аллаг, Господь трону, пречистий від того, що Йому приписують! Його не запитають про те, що Він робить, — запитають їх!

(Сура «аль-Анбія», аяты 16-23)

Аллагу не властиві такі якості, як бажання розважатися, бавитися, жартувати. Також у Аллага немає сина, тому що з точки зору розуму очевидно, що наявність сина вказує на наявність дружини, а таке неприпустимо приписувати

Аллагу. Існування сина і дружини у Аллага вказувало б на те, що вони також мають божественну сутність, як і Сам Аллаг. Це означало б, що син і дружина не мають початку і кінця, тобто вічні. Все це є неможливим, адже єдиним Творцем є Аллаг, в Якого нема ані рівних, ані подібних. Якщо хтось потребує дружину, то чому б тоді Йому не взяти собі багато дружин? Аллагу не властиве подібне! Наявність сина також вказує на слабкість і потребу в помічнику. Тоді чому б не взяти собі більше синів, від яких можуть народитися онуки та інші нащадки... Пречистий Аллаг від подібного! Він не має потреби ні в кому і ні в чому! Варто додати те, що той, хто має сина, здатен продовжувати свій рід, що, в свою чергу, вказує на те, що батько сам є народженим. У кого є син, у того обов'язково є і батько, або Творець. Всі подібні припущення невластиві Аллагу – Єдиному Творцеві, Який не народжував і не був народжений. У кого є син, той із плином часу постаріє, а його син успадкує володіння свого батька. Пречистий Аллаг від згаданого – Єдиний Творець! Всевишній сказав:

Творець небес і землі, як може мати Він дитину, коли не має дружини? Він створив кожну річ і Він — про кожну річ Знаючий! Такий Аллаг, ваш Господь; немає бога, гідного поклоніння, крім Нього, Творцяожної речі; тож поклоняйтесь Йому! Він — Опікуножної речі! Погляди не осягають Його, це Він осягає погляди! Він — Проникливий, Всевідаючий!

(Сура "аль-Анам", аяти 101-103)

Відомо, що потреба у співовариші вказує на недолік того, хто його потребує. Кожен ніби доповнює іншого. Всевишній не потребує нікого зі Своїх творінь, Йому не потрібна нічия допомога, щоб керувати всім. Навпаки, всі

його творіння мають потребу в Ньому і в Його милості. Всевишній сказав:

Скажи: «Хвала Аллагу, Який не мав дитини, і Якому немає рівного у владі, і не потрібен Йому захисник від приниження». І звеличуй Його велично!

(Сура «аль-Ісрара», аят 111)

У Корані пояснюється безпідставність думки про те, що у Аллага, Творця всього сущого, є помічники. У ньому згадуються логічні і розумні докази, які переконують здоровий глузд. Серед цих доказів:

- Існування кількох богів вказує на наявність у всіх них абсолютної сили, тому що бути всесильним є невід'ємним атрибутом Бога. Отже, багатобожжя свідчить про те, що кожен з цих богів буде бажати чогось свого, відмінного від бажання інших богів. Внаслідок їх суперечок і протиріч, почалося б руйнування цілого світу. Аллаг вищий від того, щоб мати хоча б якогось помічника. У Корані сказано:

Невже вони роблять собі богів із землі, які були б здатні воскрешати. Якби були інші боги, крім Аллага, то небеса і земля зруйнувалися б. Аллаг, Господь трону, пречистий від того, що Йому приписують!

(Сура "аль-Анбія", аяты 21-22)

- Існування інших божеств, разом з Аллагом, свідчило б про те, що кожен з них володіє певною силою, яка неминуче призвела б до протистояння у боротьбі за владу у Всесвіті. У Корані сказано:

Скажи: «Якби крім Нього існували ще й інші боги, як стверджують невіруючі, то вони неодмінно прагнули б досягнути Володаря трону!» Преславний Він і Вищий

від того, що вони кажуть! Прославляють Його сім небес, земля й ті, хто на них. Немає нічого, що б не прославляло Його хвалою. Та ви не розумієте прославлення їхнього; воїстину, Він — Смиренний, Прощаючий!

(Сура «аль-Ісра», аяти 42-44)

- Існування інших божеств, разом з Аллагом, свідчило б про поділ влади у Всесвіті, аби кожне божество відповідало за певну частину творінь. Подібне є неприпустимим щодо Аллага:

Аллаг не брав Собі дитини й немає, крім Нього, іншого бога. Інакше кожен бог забирає би те, що створив, а одні з них вивищилися би над іншими. Пречистий Аллаг від того, що Йому приписують!

(Сура "аль-Мумінун", аят 91)

Саме тому багатобожжя є найтяжчим гріхом, який Аллаг не прощає людині, якщо вона померла без каєття за нього. Рай для такої людини буде забороненим і вона навічно опиниться у Пеклі. Більшість коранічних аятів застерігають від скоєння цього гріха, який є несправедливістю по відношенню до Аллага і зведенням на Нього брехні без жодного знання. Всешишній сказав:

Аллаг не прощає, коли Йому приписують рівних, але прощає все інше, крім цього, тому, кому побажас! І хто приписує Аллагу рівних, той чинить великий гріх!

(Сура "ан-Ніса", аят 48)

Iса (мир йому) непричетний до багатобожжя

У Священному Корані пояснюється, що Iса (мир йому) такий самий пророк, як і всі інші: він створений і є рабом Аллага. Iса (мир йому) закликав до єдинобожжя і ніколи не підтримував багатобожжя, яке сповідував його народ. Iса (мир йому) закликав свій народ до віри в Єдиного Аллага і до залишення поклоніння всьому, чому вони поклонялися крім Нього. Всевишній сказав:

Коли Iса прийшов із ясними знаменнями, то сказав: «Я прийшов до вас із мудрістю; я поясню вам частину того, про що ви сперечаетесь! Тож бійтесь Аллага та коріться мені! Воістину, Аллаг — мій Господь та ваш Господь! Тож поклоняйтесь Йому! Це — прямий шлях!»

(Сура "аз-Зухруф", аяти 63-64)

Коран категорично відкинув звинувачення тих, хто заявляв, що нібіто пророк Iса (мир йому) закликав до поклоніння самому собі та його матері. У Корані йдеться, що Iса (мир йому) постане перед Господом світів в Судний день в присутності всіх людей, аби відкинути зведену на нього брехню з боку народу Ізраїлю. Всевишній сказав:

I коли сказав Аллаг: «О Iсо, сину Мар'ям, чи говорив ти людям: «Візьміть мене й матір мою за двох богів нарівні з Аллагом?» Iса сказав: «Преславний Ти! Не говорив я того, на що не маю права. Якби я таке й сказав, Ти б це напевно зінав. Ти знаєш те, що в мені, а я не знаю того, що в Тобі. Воістину, тільки Ти знаєш потаємне! Не говорив я їм нічого, крім того, що Ти наказав мені: «Поклоняйтесь Аллагу, Господу моєму й

Господу вашому!» І був я свідком їм, поки був серед них. Коли ж Ти взяв мене, то Ти наглядаєш за ними, а Ти — кожній речі Свідок! А якщо Ти скараєш їх, то, справді, вони — раби Твої, а якщо простиш їх, то, воїстину, Ти — Всемогутній, Мудрий!»

(Сура "аль-Маїда", аяти 116-118)

Радісна звістка від Іси (мир йому) про прихід Мухаммада (мир йому і благословення Аллага)

У Священному Корані йдеться про те, що Аллаг узяв завіт і договір зі всіма посланцями, що вони будуть підтверджувати істинність посланницької місії один одного. Також завіт був узятий з пророків відносно того, що якщо Аллаг відправить посланця, який буде підтверджувати істинність всіх попередніх послань, то вони повірять в нього і будуть закликати до цього своєї народи. Всевишній сказав:

Аллаг узяв завіт із пророками: «Ось те, що Я дарую вам із Писання та мудрості! Потім приде до вас посланець, який підтвердить те, що буде у вас. Вам слід увірувати в нього та допомагати йому!» І Він запитав: «Чи погоджуєтесь ви із цим і чи візьмете це на себе?» Ті відповіли: «Погоджуємося!» Сказав Він: «Будьте ж свідками цьому і Я буду свідком разом із вами! А якщо хто після цього відвернеться, ті — нечестивці!» Невже вони прагнуть іншої релігії, а не релігії Аллага? Йому підкорилися усі, хто на небесах і на землі — як добровільно, так і примусово. І до Нього повернуться вони!

(Сура «Аль Імран», аяти 81-83)

У Священному Корані присутні аяти, які закликають і немусульман, а особливо представників людей Писання — іудеїв і християн, увірувати в пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) і слідувати його посланню. Всевишній сказав:

О сини Ісраїла! Згадайте блага Мої, якими Я наділив вас! Тримайтесь завіту зі Мною, і Я триматимуся завіту із вами! І бійтесь лише Мене! І увіруйте в те, що Я зіслав як підтвердження даного вам, та й не будьте першими, хто не повірить у це. Не продавайте знамень Моїх за низьку ціну і бійтесь лише Мене! Не вбирайте істину в неправду та не приховуйте істини, адже ви її знаєте!

(Сура "аль-Бакара", аяти 40-42)

Пророк Іса (мир йому) виконав наказ Аллага і повідомив своєму народу радісну звістку про прихід пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Також він пояснив народу Ізраїлю, що був посланий виключно до них. В Євангелії від Матвія (15:24) сказано: «Я був посланий лише до заблудлих овець дому Ізраїлевого».

З цих слів очевидні низка фактів.

Перший факт: пророк Іса (мир йому) не був посланий до всіх людей, а лише до певного народу і в певний час. Про це говорять всі Євангелія.

Якщо про цей факт згадується у всіх Євангеліях, тоді чому заклик християн не обмежений тільки народом Ізраїлю – іudeями? Чому християни не втілюють в життя слова Іси (мир йому) і не закликають тільки іудеїв? Виходить, проведення християнської місіонерської діяльності, націленої не на іудеїв, суперечить словам пророка Іси (мир йому)?

Цей текст з Євангелія однозначно вказує на те, що християнство – не загальносвітова релігія, і що місіонерська діяльність, спрямована на поширення цієї релігії, не є невід'ємним стовпом християнства.

Другий факт: враховуючи те, що пророк Іса (мир йому) був відправлений тільки до заблукалих вівець дому Ізраїлевого, то виходить, що має з'явитись інший пророк після Іси (мир йому), заклик якого буде направлений до всього світу, і який буде завершальним пророком. Саме про пришестя цього пророка казав Іса (мир йому). Всевишній сказав:

І коли сказав Іса, син Мар'ям: «О сини Ісраїла! Я — посланець Аллага до вас, який підтверджує те, що було до мене в Таураті, й сповіщає добру звістку про посланця, котрий з'явиться після мене. Ім'я його — Ахмад». А коли цей посланець прийшов із ясними доказами, то сказали вони: «Це — очевидне чаклунство!»

(Сура «ас-Сафф», аят 6)

Я переконаний, що неупереджена людина, розум якої вільний від сліпого слідування релігії своїх батьків і дідів, обов'язково запитає себе: “Чи існує якась складність в тому, щоб Аллаг після пришестя одного пророка відправив іншого пророка? Адже, насправді, пророків було дуже багато”. Якщо відповідю буде те, що в цьому немає нічого складного ані з точки зору розуму, ані з точки зору шаріату, тоді чому деякі люди заперечують пророчу і посланницьку місію Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), спрямовану до всіх людей? Тим паче, що це підтверджується попередніми пророками і посланцями.

Як поставилися іудейські вчені та християнські праведники до посланницької місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллага)

Багато іудейських вчених і християнських монахів увірвали в Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) після того, як переконалися в тому, що він є істинним Пророком (мир йому і благословення Аллага). Це не є дивним, адже в їх священних писаннях згадано про появу пророка, який прийде після Муси і Іса (мир їм обоим). Подібні повідомлення збереглися навіть незважаючи на ті спотворення і зміни, яких зазнали ці писання. Саме тому, що детальні описи Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) збереглися в цих книгах, багато християн приймають іслам аж до сьогоднішнього дня, незважаючи на всі спроби західних ЗМІ споторити істину. Всешишній сказав:

Які підуть за посланцем, неписьменним пророком, запис про якого вони знайдуть у Таураті та Інджілі. Він накаже їм найкраще й відверне від неприйнятного, він дозволить їм добре й заборонить лихе, він скине з них тягар і пута, які висять на них. Саме ті, які увірують у нього, шануватимуть його, допомагатимуть йому й підуть за світлом, яке буде зіслано йому, — вони матимуть успіх!

(Сура "аль-Араф", аят 157)

Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) розповів своїм сподвижникам добру звістку, яку про нього повідомив пророк Іса (мир йому) своїм послідовникам. Коли сподвижники попросили: «О Посланець Аллага,

розвідки нам про себе!». Він відповів: “Моє пришестя є результатом благання моого праотця пророка Ібрагіма (мир йому) і радісною звісткою, про яку повідомив пророк Іса (мир йому). Мати моя, коли завагітніла мною, бачила, як з неї вийшло світло, яке осяяло палаці Бусри, що знаходяться на землях Шама”¹³.

Після приходу Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллаги) деякі представники людей Писання увірували в нього, а деякі не увірували. Софія, одна з дружин Пророка (мир йому і благословення Аллаги), до прийняття ісламу була юдейкою. Вона розповідала: «Я була найулюбленішою дитиною свого батька і дядька. Вони завжди брали мене на руки і пестили, навіть більше за своїх власних дітей. Коли Пророк приїхав до Медіни і зупинився біля Куба в кварталі Бану Амр ібн Ауф, до нього, в передсвітанкових сутінках, вирушили мій батько Хуей ібн Ахтаб і мій дядько Абу Йасір ібн Ахтаб. Вони повернулися тільки із заходом сонця – втомлені, змучені і мало не падали від утоми. Я побігла їм назустріч з радістю, як зазвичай. Клянуся Аллагом, ніхто з них не звернув на мене уваги; так вони були засмучені. Я чула, як мій дядько Абу Йасір говорив моєму батьку Хуею ібн Ахтабу: «Невже це він?» Батько сказав: «Так, клянусь Аллагом!». Тоді дядько запитав: «Ти визнаєш його і підтверджуєш, що це саме він?» Відповів: «Так». Запитав: «А що у тебе на душі до нього?» Батько відповів: «Ворожнеча до нього, клянусь Аллагом, поки я живий!»¹⁴.

Багато християнських монахів і юдейських вчених, як в минулому, так і сьогодні, визнали істину, з якою прийшов Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллаги).

¹³ «Тафсір аль-Куран аль-Азім», Ібн Касір.

¹⁴ Ібн Гішам, “ас-Сіра”, (2/165); аль-Байгаки, “ад-Даляль” (2/532).

Одним з перших, ще в часи Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), іслам прийняв правитель Ефіопії – негус. Він був знавцем християнських писань і добре зневажався на благих звістках, про які повідомив пророк Іса (мир йому). Негус свідомо сповідував чисте християнство і був далеким від сліпого фанатизму. Умм Саляма, одна з дружин Пророка (мир йому і благословення Аллага), розповідала: “Ступивши на землю Ефіопії, ми знайшли добрих сусідів і справжню безпеку для нашої релігії. Ми могли вільно поклонятися Господу нашему, Всевишньому Аллагу, не побоюючись шкоди з боку когось або чиїхось злих висловлювань. Коли про це стало відомо курайшитам, вони задумали недобре проти нас і відправили до Негуса двох своїх людей – Амра ібн аль-Аса і Абд Аллага ібн Абу Рабі’а. Разом з ними курайшити відправили багаті дари для негуса і його єпископів з того, чим славилася земля Хіджаза. При цьому гонцям було сказано, аби вони обдарували кожного єпископа, перш ніж почнуть обговорювати наше питання з царем Ефіопії”.

Після прибуття до Ефіопії посланці курайшитів зустрілися з єпископами та обдарували кожного з них, нікого не забувши. При цьому кожному єпископу сказали наступне: “На землі царя Ефіопії оселилася група наших юних дурнів, які відкинули релігію своїх батьків і дідів, а також посіяли ворожнечу серед свого народу. Коли ми скажемо про це царю, підкажіть йому, щоб він видав їх нам, нічого не питуючи про їх релігію. Вожді їх народу добре їх знають і обізнані про їхнє віровчення.

- Добре... – відповіли єпископи.

Умм Саляма оповідала:

“Для Амра і його супутника не було нічого ненависнішого і неприємнішого, аніж бачити, як негус запрошує когось із нас і вислуховує”.

Після цього обидва посланця курайшитів прийшли до негуса і піднесли йому багаті дари, яким він дуже зрадів. Потім посланці сказали йому:

- О цар Ефіопії, в твоєму царстві знайшла притулок купка відщепенців з нашого народу. Вони сповідують релігію, яка невідома ані нам, ані вам. Ці люди відхилили нашу релігію і не прийняли вашу. Нас відправили до тебе вожді і керівники їх народу, аби ти повернув їх назад. Нашим мудрецям добре відомо, яку смуту вони сіють.

Негус подивився на своїх єпископів, які сказали:

- Істинно так, о цар... Їх народ краще знає їх, а також те, що вони накоїли. Видай їм цих людей, і нехай вони самі з ними розбираються.

Цар сильно розгнівався, почувши такі слова своїх єпископів, і сказав:

- Ні, клянусь Господом, я нікому не видам цих людей, поки не покличу їх до себе і не розпитаю їх про те, що їм приписують. Якщо вони такі, як кажуть ці люди, то я видам їм їх. Якщо ж все інакше, то я захищу їх, і буду жити з ними у миру, поки їм потрібен буде мій захист!”.

Умм Саляма продовжувала: “Потім негус послав за нами, аби ми прибули для зустрічі з ним. Перш ніж вирушити до негуса, ми зібралися порадитися. Дехто сказав: “Цар почне розпитувати вас про вашу релігію, тому говоріть відверто про те, у що вірите. Нехай від імені всіх вас говорить Дж'фар ібн Абу Таліб, а інші мовчат”.

Після цього ми вирушили до негуса, який покликав також своїх єпископів. У зелених рясах і клобуках¹⁵ вони розсілися праворуч і ліворуч від царя, розклавши навколо себе свої книги. У царя перебували також Амр ібн аль-Ас і Абд Аллаг ібн Абу Рабі'а.

Коли всі приготувалися, негус звернувся до нас:

- Що ж це за релігія, яку ви собі придумали і через це відмовилися від релігії вашого народу? Чому ви не прийняли мою або будь-яку іншу з існуючих релігій?

Вперед виступив Дж'фар ібн Абу Таліб і сказав:

“О цар, ми були неосвіченим народом, поклонялися ідолам, їли мертвечину, творили гріхи, не підтримували родинні зв’язки, не поважали сусідів, а сильний з нас принижував слабшого. У такому стані ми перебували доти, поки Аллаг не послав до нас Свого Посланця з нашого середовища, чесність, правдивість і цнотливість якого нам добре відомі...

Він закликав нас до Аллага, єдинобожжя і поклоніння тільки Йому Одному, а також до відмови від поклоніння камінню і ідолам, яким раніше поклонялися ми і наши батьки...

Він наказав нам завжди казати правду, бути чесними, підтримувати родинні зв’язки і добре стосунки із сусідами, не чинити забороненого і не проливати марно кров. Він заборонив нам непристойності, говорити неправду, відбирати гроші у сиріт та паплюжити цнотливих жінок.

Він наказав нам поклонятися Одному Аллагу і нікому іншому, звершувати молитву, виплачувати закят і постити в місяць Рамадан...

¹⁵ Клобук – висока монаша шапка.

Ми повірили йому, увірували в нього і пішли за ним в тому, з чим він прийшов від Аллага. Ми дозволяли собі те, що нам було дозволено, і не дозволяли того, що нам було заборонено.

Але наш народ, о цар, поставився до нас вороже і піддав нас найтяжчим випробуванням, аби ми відмовилися від нашої релігії і повернулися до поклоніння ідолам...

Коли вони поставилися до нас так несправедливо, усіляко утискаючи нас, творячи беззаконня, перешкоджаючи нам сповідувати нашу релігію, ми переселилися до твоєї країни, віддавши перевагу тобі серед інших володарів, сподіваючись жити в добросусідстві із тобою і не відчувати несправедливості з твого боку”.

Звернувшись до Джа’фара ібн Абу Таліба, негус запитав:

- Чи маєш ти з собою щось із того, з чим прийшов ваш Пророк від Аллага?
- Так, – відповів Джа’фар.
- Тоді прочитай мені щось, – попросив цар.

Джа’фар прочитав:

Каф. Га. Я. Айн. Сад. Згадка про милість Господа твого до раба Його Закарії. Коли він закликав Господа свого таємно, сказавши: «Господи, кістки мої ослабли, голова виблискую сивиною, а раніше, пам'ятаю, я не був розчарований у своїх молитвах до Тебе».

(Сура "Мар'ям", аяти 1-4)

І далі він закінчив вступну частину цієї сури”.

Умм Саляма оповідала далі:

“Почувши все це, негус розплакався. Його єпископи також розплакалися так сильно, що промокли їх книги. Настільки їх всіх зворушили слова Аллага...

Після цього негус сказав нам:

- Те, з чим прийшов ваш Пророк, і те, з чим прийшов Іса, витікає з одного джерела.

Потім, звернувшись до Амра і його товариша, він сказав:

- Відправляйтесь назад. Я вам цих людей ніколи не видам”.

Умм Саляма продовжувала:

“Коли ми вийшли від негуса, Амр ібн аль-Ас почав погрожувати нам, а потім сказав своєму товаришу:

- Клянуся Аллагом, я завтра знову прийду до царя і розповім йому про них те, що наповнить його душу гнівом і відверне його серце від них. Після того, що цар дізнається про них, він буде змушений фізично знищити їх.

Абд Аллаг ібн Абу Рабі’а заперечив:

- Не роби цього, Амре! Все ж вони наші родичі, хоча й мають іншу думку.

Амр вигукнув у відповідь:

- Ти це полиш... Клянуся Аллагом, я розповім царю таке, що виб’є у них ґрунт з-під ніг... Їй-богу, я скажу йому, що вони вважають Ісу ібн Мар’ям рабом...”.

Прийшовши на наступний день до негуса, Амр звернувся до нього з такими словами:

- О цар! Ці люди, яким ти дав притулок і надав свій захист, кажуть дуже серйозні речі про Ісу ібн Мар’ям.

Негус послав за ними і запитав їх про те, що вони кажуть про Ісу.

Умм Саляма продовжувала:

“Коли ми дізналися про це, нас охопило сильне хвилювання і занепокоєння, якого ми раніше ніколи не відчували.

Одні люди почали питати інших:

- А що ж ви скажете про Ісу ібн Мар'ям, якщо цар запитає вас про нього?

Тоді ми сказали:

- Клянемося Аллагом, ми скажемо про нього тільки те, що сказав Аллаг, і ні на йоту не відступимо від того, з чим прийшов наш Пророк. Ну а далі подивимось.

Далі ми домовилися між собою, що від нашого імені, як першого разу, буде говорити Дж'фар ібн Абу Таліб.

Коли ми прибули до негуса за його викликом, то побачили, що з ним знаходяться всі єпископи, як і минулого разу. Тут були так само присутні Амр ібн аль-Ас і його товариш.

Коли ми постали перед негусом, він перший звернувся до нас із питанням:

- Так що ж ви говорите про Ісу ібн Мар'ям?

Дж'фар ібн Абу Таліб відповів:

- Істинно, ми говоримо про нього тільки те, з чим прийшов наш Пророк.

Негус запитав:

- А що ж ваш Пророк говорить про нього?

Дж'фар відповів:

- Він каже про нього: “Це – раб Аллага і Його Посланець, а також Його Дух і Його Слово, зіслане Аллагом непорочній діві Мар’ям”.

Ледве негус вислухав слова Джадида, як вдарив рукою по землі і вигукнув:

- Іса ібн Мар’ям ані трохи не відійшов від того, з чим прийшов ваш Пророк!

Серед єпископів, що сиділи навколо негуса, знявся гомін засудження того, що вони почули від нього...

- Можете засуджувати... – сказав негус і звернувся до нас:

– Йдіть, ви – в безпеці. Якщо хтось облася вас, то заплатить за це, а якщо заподіє зло, то буде суворо покараний... Клянуся Аллагом, мені не хотілося б стати володарем гори золота, якщо через це постраждає хтось із вас.

Подивившись на Амра і його товариша, цар сказав:

- Поверніть цим двом людям їх дари. Вони мені не потрібні”.

Умм Саляма продовжила свою розповідь:

“Пригнічені і розчаровані йшли Амр і його супутник, глибоко переживаючи свою невдачу. А ми продовжили жити під захистом негуса, як добрі сусіди”.¹⁶

Справедливий та неупереджений представник людей Писання після ознайомлення з тим, що Священний Коран говорить про пророка Ісу (мир йому) і його матір, підтвердить, що це є істиною від Аллага. Християни приймають іслам частіше, ніж представники інших релігій. Вони усвідомлюють свою близькість до мусульман. Історія, яка сталася між Іраклем, правителем римлян, і Абу

¹⁶ Ахмад.

Суф'яном, до його прийняття ісламу, дуже відома в книгах з історії. Вона вказує на глибину знань ранніх християн про істинність посланницької місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллага).

Абд Аллаг ібн Аббас розповідав, що Абу Суф'ян ібн Харб повідомив йому про те, що Іраклій послав за ним, коли він супроводжував караван курайшитів. Вони займалися торговими справами в Шамі, і це було в той час, коли Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) уклав перемир'я з Абу Суф'яном та іншими невірними курайшитами. Абу Суф'ян разом зі своїми товаришами прибув до імператора в Ілію, де Іраклій, який перебував в оточенні знатних людей Рума, покликав їх до себе. Він запитав: «Хто з вас є найближчим родичом чоловікові, який стверджує, що він – пророк?»

Абу Суф'ян сказав:

- Я відповів: «Найближчим до нього є я». Тоді він сказав: «Підведіть його ближче до мене, а його товаришів поставте у нього за спиною», - і наказав своєму перекладачу: «Скажи їм, що я буду питати його про того чоловіка, і, якщо він збреше мені, нехай вони назовуть його брехуном». І, клянусь Аллагом, якби я не соромився того, що вони почнуть розповідати про мою брехню, то обов'язково сказав би про нього неправду! Потім Іраклій поставив мені перше питання: «Яке його походження і місце серед вас?» Я відповів: «Він шляхетного походження». Він запитав: «Чи заявляв хтось з вас про щось подібне раніше?» Я відповів: «Ні». Він запитав: «Чи був хтось із його працурів правителем?» Я відповів: «Ні». Він запитав: «А хто слідує за ним, знатні люди чи звичайні?» Я відповів: «Здебільшого звичайні». Він запитав: «Кількість їх збільшується чи зменшується?» Я відповів:

«Збільшується». Він запитав: «А чи відступає хтось від його релігії через невдоволення нею?» Я відповів: «Ні». Він запитав: «Чи доводилося вам звинувачувати його у брехні до того, як він заявив про пророцтво?» Я відповів: «Ні». Він запитав: «Чи не властиво йому віроломство?» Я відповів: «Ні, але у нас з ним зараз перемир'я, і ми не знаємо, що він буде робити», - і більше нічого не зміг додати до сказаного. Він запитав: «Чи доводилося вам боротися з ним?» Я відповів: «Так». Він запитав: «І чим же закінчувалися ваші битви?» Я відповів: «Війна між нами йшла з перемінним успіхом: він перемагав нас і ми перемагали його». Він запитав: «Що він наказує вам робити?» Я відповів: «Він говорить: “Поклоняйтесь одному лише Аллагу, не поклоняйтесь більше нікому і відмовтеся від того, що казали ваші предки”, - і ще він наказує нам молитися, говорити правду, бути добрими і підтримувати зв’язки із родичами». Тоді він наказав перекладачу сказати мені: «Я запитав тебе про його походження, і ти відповів, що він належить до шляхетного роду, але і всі колишні посланці належали до шляхетних родів своїх народів. І я запитав тебе, чи не казав хтось із вас подібного до нього, ти ж відповів, що ні, і я подумав, що якби хтось вже заявляв про це до нього, то я вирішив би, що ця людина просто повторює сказане. Ще я запитав тебе, чи був хтось із його предків правителем. Ти відповів, що ні, і я подумав, що якби він був нащадком владик, то я вирішив би, що ця людина прагне повернути собі свої родові володіння. Ще я запитав тебе, чи не доводилося вам звинувачувати його у брехні, перш ніж він став говорити те, що говорить, а ти відповів, що ні, і мені стало зрозуміло, що якщо він не зводив наклепи на людей, то не стане зводити брехню і на Аллага. Ще я запитав тебе, знатні люди пішли за ним чи звичайні, і ти сказав, що

звичайні, але саме вони і стають послідовниками посланців. Ще я запитав тебе, чи збільшується їх кількість, чи зменшується, і ти сказав, що збільшується, але саме таким і має бути стан віри, поки вона не досягне досконалості. Ще я запитав тебе, чи відмовляється хтось від його релігії через невдоволення нею, і ти відповів, що ні, але так і буває, коли істинна віра потрапляє у серця. Ще я запитав тебе, чи не властиво йому віроломство, і ти відповів, що ні, але і посланці ніколи не вчиняють віроломно. Ще я запитав тебе про те, що він наказує вам робити, і ти відповів, що він наказує вам поклонятися Аллагу і не поклонятися нікому іншому, забороняє вам поклонятися ідолам, наказує вам молитися, казати правду і бути доброчесними, і якщо ти говориш правду, це означає, що він обов'язково заволодіє тим, що зараз належить мені. Я знов, що він має з'явитися, але не припускав, що він виявиться одним з вас. Якби я був упевнений, що зможу дістатися до нього, то обов'язково зустрівся б із ним, а якщо б зустрівся, то неодмінно омив би йому ноги!»

А потім він наказав подати йому листа посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага), з яким Діх'я був направлений до намісника Бусри, і той подав його Іраклію, який прочитав там наступне:

- З ім'ям Аллага Милостивого, Милосердного.

Від Мухаммада, раба Аллага і Його посланця, Іраклію, владиці Рума. Мир тому, хто слідує правильним шляхом. Воїстину, я закликаю тебе до ісламу! Прийми іслам і ти врятуєшся, а Аллаг подвоїть твою нагороду; якщо ж ти відмовишся, тоді на тебе буде покладено тягар гріха твоїх селян! І я скажу тобі те, що сказав Аллаг:

Скажи: «О люди Писання! Прийдімо ж до єдиного слова між нами і між вами — що ми не будемо

поклонятися нікому, окрім Аллага, і не будемо нікого додавати Йому як рівного, і не будемо вважати за Господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллага!» А якщо вони відвернуться, то скажи: «Засвідчіть же, що ми — віддані Йому!»

(Сура «Аль Імран», аят 64)

Абу Суф'ян сказав: «Коли Іраклій закінчив читати це послання, на його зібранні здійнявся галас, а нас вивели звідти, після чого я сказав своїм товаришам: “Ібн Абу Кабша став настільки важливою людиною, що його бойтесь навіть владика бану-ль-Асфар!” З тих пір я був впевнений, що він переможе, а врешті-решт Аллаг привів мене до ісламу». ¹⁷

Схожа історія сталася з делегацією християн, які прибули до Посланця Аллага (мир йому і благословення Аллага) з Наджрана. Делегація налічувала шістдесят вершників, а рішення могли приймати чотирнадцять з них. У свою чергу, ці чотирнадцять осіб довірили прийняття рішення трьом найвидатнішим з них, яких звали: аль-Ікаб, ас-Сейїд і Абу Харіса ібн Алькама. Вони почали дискутувати щодо пророка Іси (мир йому), заявляючи про те, що йому було властиве як пророцтво, так і божественність. Після того, як Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) привів їм неспростовні докази того, що Месія — раб Аллага і Його посланець, вони ще більше стали наполягати на своїй брехні. Вони запитали Пророка (мир йому і благословення Аллага): «Що ти скажеш про Ісу?» Тоді Пророк (мир йому і благословення Аллага) відповів: «Він — раб Аллага, Дух, створений Ним, а також Його Слово». Вони вигукнули: «Ні! Іса — бог, якого ангел вдихнув у черево Мар'ям, і який потім вийшов з неї, показавши свою

¹⁷ Аль-Бухарі.

силу і велич! Тож чи бачив ти людину, яка була створена без батька?!!» Після цього Аллаг зіслав аят:

Воїстину, Іса перед Аллагом схожий на Адама — Він створив його з праху, а потім сказав тому: «Будь!» — і він є.

(Сура «Аль Імран», аят 59)

Ось таким чином Аллаг пояснив положення Месії (мир йому) і як він був насправді створений. А що стосується його матері, то її Аллаг створив ще раніше. Аллаг наказав Своєму Пророку запропонувати їм накликати одне на одного прокляття, якщо вони не зможуть нічим відповісти на цей аргумент. Християни сказали: «О Абу аль-Касим! Дай нам поміркувати! Потім ми прийдемо до тебе і дамо відповідь на твою пропозицію». І християни пішли. Вони усамітилися з аль-Акибом, який був авторитетом серед них, і сказали: «О Абд аль-Масіх! Як ти гадаєш?» Він відповів: «Клянуся Аллагом, о християни, ви зрозуміли, що Мухаммад — Пророк посланий. Він прийшов до вас із рішенням щодо Іси (мир йому). Ви знаєте, що якщо народ прокляв Пророка, а Пророк — накличе прокляття на народ, то, в такому випадку, нікого не залишиться: ані малого, ані старшого з-поміж них. Якщо ви це зробите, то ви будете знищені. Якщо ви наполягаєте на любові до вашої релігії і на продовженні вашого ставлення до Іси, то не ворогуйте з цією людиною, поверніться до себе додому!». Вони знову прийшли до Пророка (мир йому і благословення Аллага) і сказали: «О Абу аль-Касим! Ми вирішили не обмінюватися з тобою прокляттями, залишаємо тебе із твоєю релігією, а ми повернемося додому зі своєю релігією. Але ти відправ з нами одного зі своїх сподвижників, якого ти обереш для нас, аби він розсудив нас у розбіжностях щодо нашого майна. В таких питаннях ви нас влаштовуєте».

Риси послідовників Ісу (мир йому)

У Корані описуються справжні послідовники пророка Іси (мир йому), яким властива м'якість, милосердя і відданість релігії. Всевишній сказав:

Потім відправили Ми вслід за ними Ісу, сина Мар'ям, і дарували Ми йому Інджіль, і вселили в серця тих, хто йшов за ним, співчуття й милість. А чернецтво вони самі вигадали, бо Ми не приписували його їм, хіба як прагнуть вони до вдоволення Аллага. Та не виконали вони його належним чином. Тож дарували Ми тим серед них, які вірували, винагороду, але багато хто з них — нечестивці.

(Сура "аль-Хадід", аят 27)

Також Аллаг в Корані говорить, що вони поспішають слідувати за істиною і допомагати пророку Ісі (мир йому) у поширенні його заклику. Аллаг наказав всім мусульманам бути схожими на сподвижників пророка Іси (мир йому) і поспішати допомагати Пророку Мухаммаду (мир йому і благословення Аллага) в поширенні його заклику. Всевишній сказав:

О ви, які увірували! Будьте помічниками Аллага, як сказав Іса, син Мар'ям, учням своїм: «Хто мої помічники на шляху до Аллага?» Сказали учні: «Ми — помічники Аллага». І увірувала частина серед синів Ісраїла, а інша частина не увірувала. Підтримали Ми тих, які увірували, і перемогли вони ворогів своїх.

(Сура «ас-Сафф», аят 14)

Після цього Аллаг описав послідовників Іси (мир йому) як тих, хто є найближчим у своїй любові до мусульман. Причина цього полягає в тому, що Мухаммад (мир йому і

благословення Аллага) прийшов після їх пророка, через невеликий проміжок часу. Між ними пройшло набагато менше часу, аніж між пророком Мухаммадом (мир йому і благословення Аллага) і Мусою (мир йому). Це спонукало іудеїв відчувати ворожнечу до мусульман. Якщо врахувати, що іудеї ненавидять християн, незважаючи на те, що пророк Іса (мир йому) прийшов після пророка Муси (мир йому) і був нащадком синів Ісраїля, то що вже казати про пророка, який прийшов набагато пізніше за Мусу (мир йому) і який не був нащадком Ісраїля, хоча і був нащадком пророка Ібрагіма з боку першого його сина Ісамаїля? Всевишній сказав:

Істинно, Ти впевнишся, що сильніше за всіх людей ненавидять тих, які увірували, юдеї та багатобожники. Істинно, ти побачиш, що найближчі в любові до тих, які увірували, ті, які говорять: «Воістину, ми — християни!» Це так, адже серед них є священники й ченці, і вони не вивищують себе. І коли чують вони те, що зіслано Посланцю, бачиш ти очі їхні, сповнені сліз від істини, про яку дізналися вони. І говорять вони: «Господи наш! Увірували ми! Тож запиши нас серед тих, хто свідчить! А чому нам не вірити в Аллага й ту істину, яка прийшла до нас Ми прагнемо, щоб Господь наш увів нас разом із людьми праведними!» За те, що говорять вони, Аллаг відплатить їм садами раю, де течуть ріки, й вони будуть там довіку — така відплата праведникам!

(Сура «аль-Маїда», аяти 82-85)

Iса (мир йому) був піднесений на небеса і не був розіп'ятий

Іудеї звикли вважати брехунами своїх пророків, переслідувати і вбивати їх. Всешишній сказав:

Ми дарували Мусі Писання й слідом за ним направили посланців. Ми дарували Ісі, сину Мар'ям, ясні знамення та підтримали його Духом Святым. Щоразу, коли приходив до вас посолець із тим, що було вам не до душі, ви гордували! Одних ви вважали за брехунів, інших — убивали!

(Сура "аль-Бакара", аят 87)

Саме тому іудеї намагалися вбити пророка Ісу (мир йому), але Аллаг вберіг його від їхньої підступності. Мусульмани вірять, що пророк Іса (мир йому), син Мар'ям, не помер, не був убитий і не був розіп'ятий на хресті, але Аллаг піdnis його на небеса. Також мусульмани переконані, що пророк Іса (мир йому) спуститься з небес перед настанням Судного дня і тоді всі люди Писання правильно увірують в нього. Всешишній сказав:

За порушення завіту свого, за невір'я їхнє у знамення Аллага та за їхнє вбивство пророків без права на те, за їхні слова: «Закриті серця наші!» — але ж це Аллаг запечатав їх за невір'я їхнє, і слабка віра їхня, — за їхнє невір'я і за те, що звели вони на Мар'ям великий наклеп, та за слова їхні: «Воістину, ми вбили Ісу, сина Мар'ям!», але ж вони не вбили його та не розіп'яли, а це лише так здалося їм. Воістину, ті, які сперечаються про нього, перебувають у сумніві, і немає у них знання, а лише йдуть вони за здогадками. Справді, вони не вбивали його. Це Аллаг піdnis його до Себе; Аллаг —

Великий, Мудрий! І, воістину, серед людей Писання є такі, які не увірюють в Ісу аж до смерті своєї. Тож у День Воскресіння він буде свідком проти них!

(Сура "ан-Ніса", аяти 155-159)

Коли Аллаг побажав піднести Ісу до Себе на небо, він вийшов до своїх апостолів з внутрішньої частини будинку, а з його голови капала вода, і сказав: «Воістину, серед вас є той, хто відмовиться від мене після того, як він увірував». Потім він продовжив: «Хто з вас хоче прийняти вигляд мій, і бути вбитим замість мене, щоб розділити зі мною ступінь мою?» Тоді встав наймолодший хлопець серед них і сказав: «Я!». Але Іса сказав йому сісти. Потім він знову повторив сказане, і знову встав той юнак. Він знову сказав йому сісти, і коли він втретє повторив, юнак встав, і тоді Іса сказав йому: «Ним будеш ти». І той юнак прийняв подобу Іси, з дозволу Аллага, а Іса був піднесений на небо через отвір в даху будинку. Переслідувачі-іудеї увійшли до будинку, схопили юнака і розіп'яли, а дехто з цих апостолів відмовився від Іси після того, як увірував в нього. З них утворилися три групи: яковіти, які стверджували, що серед нас був Сам Аллаг, а потім вознісся на небо; несторіани, які стверджували, що з нами був син Аллага, а потім вознісся на небо; третьою ж групою були мусульмани. Вони стверджували, що серед нас був раб і посланець Аллага стільки, скільки побажав Аллаг, після чого Він піdnis його на небо. Дві невірні групи здобули перемогу над мусульманами і вбили їх, і до того, як Аллаг відправив останнього Свого посланця Мухаммада, іслам був таємним". Далі Ібн Аббас додав: «Про це йдеться в словах Аллага:

Підтримали Ми тих, які увірували, і перемогли вони ворогів своїх.

(Сура «ас-Сафф», аят 14)¹⁸

Всевишній Аллаг так пояснив суть Вознесіння Іси (мир йому) до Нього:

Невіруючі хитрували, але й Аллаг хитрував! Аллаг — найкращий із хитрунів! Ось Аллаг сказав: «О Іса! Я упокою тебе і піднесу тебе до Себе, і Я очищу тебе від тих, які не увірували. І Я дам можливість тим, які пішли за тобою, мати перевагу над тими, які не увірували — аж до Дня Воскресіння. А потім до Мене повернетесь ви! І Я розсуджу між вами те, про що ви сперечаетесь! А тих, які не вірували, то Я скараю жорстокою карою, як у житті земному, так і в житті наступному. І не буде у них помічників! А тим, які увірували та чинили добрі справи, відплатять повною винагородою! Аллаг не любить нечестивців!»

(Сура "Аль Імран", аяти 54-57)

Іудеї, християни і хрестоносці започаткували доктрину віри у вбивство, розіп'яття і спокутування жертвою Іси (мир йому), сина Мар'ям. Вони уявили, що Аллаг приніс власного сина в жертву заради спокутування гріхів всього людства. Виходить, кожен може робити, що завгодно, тому що Іса (мир йому) вже взяв на себе його гріхи? Поза всяким сумнівом, подібна доктрина тільки псує, а не робить людей кращими. Як може налагодитися життя людей без чіткої методології і меж, біля яких вони б зупинялися? Наскільки далека ця доктрина від божественного методу ісламу, який стверджує, що кожна душа буде відповідати тільки за власні справи! Всевишній сказав:

Кожна душа є заручницею того, що вона собі здобула.

¹⁸ «Аль-Бідая ва ан-Нігая», Ібн Касір.

(Сура "аль-Муддассір", аят 38)

В ісламі кожна людина відповідатиме тільки за власні вчинки. Якщо вона вчиняла добре, то буде винагороджена, а якщо – погано, то буде покарана. Всевишній сказав:

Хто йде прямим шляхом, той іде ним сам для себе. І хто зйшов із нього, той зйшов тільки сам проти себе. І ніхто не понесе тягар іншого! Ми ж не карали нікого, не відправивши перед тим посланця.

(Сура "аль-Іср", аят 15)

Християнська доктрина вбивства, розп'яття і спокутування жертвою Іси (мир йому) є судженням про Аллагу без жодного знання і зведенням на Нього брехні. Всевишній сказав:

Горе тим, хто пише Писання власноруч, а потім говорить: «Це — від Аллага!», щоб продати це за мізерну ціну! Горе їм за те, що написали вони, і горе їм за те, що вони собі здобули!

(Сура "аль-Бакара", аят 79)

Аллаг вже взяв завіт і договір з народу Ізраїлевого, що вони приймуть те, з чим прийде пророк Іса (мир йому), а також увірують в того, про кого він сповістить в благій звістці – в Мухаммада (мир йому і благословення Аллага), який з'явиться після Іси (мир йому). Але народ Ізраїлю спотворив, замінив, відвернувся і відкинув цей заповіт. За це Аллаг покарав їх, посівши між ними ворожнечу як у мирському, так і у вічному житті. Всевишній сказав:

І з тими, які говорять: «Ми — християни», - взяли Ми завіт. І забули вони ту частину Писання, яку їм треба було пам'ятати. І посіяли Ми серед них ворожість і

ненависть одне до одного аж до Дня Воскресіння. І покаже тоді їм Аллаг, що вони чинили!

(Сура "аль-Маїда", аят 14)

Повернення пророка Іса (мир йому)

Мусульмани твердо вірять в те, що пророк Іса (мир йому) перед настанням Часу спуститься з неба на землю. У ті часи знань майже не залишиться і серед людей пошириться невігластво, особливо в релігійних питаннях. Землю заполонить несправедливість. Але Іса (мир йому) врятує людство від тиранії, наповнить землю справедливістю і світлом. Він поверне мир і безпеку в усі куточки планети. Пророк Іса (мир йому) правитиме над усіма жителями землі за непереможними законами ісламу. Він зламає хрест, щоб на практиці підтвердити неправдивість віровчення християн щодо його розп'яття. Він вб'є свиней, щоб показати хибність законоположень християн. Після цього, в епоху Іси (мир йому), пошириться благодать по всій землі, не залишиться бідних, а милостиню буде нікому роздавати. Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) сказав: “Клянуся Тим, в Чий Долоні душа моя, воїстину, скоро вже прийде до вас син Мар'ям, і буде судити вас як справедливий суддя, і зламає хрест, і знищить свиней, і скасує джиз’ю, після чого грошей буде так багато, що ніхто не стане їх приймати”.¹⁹

Всі ці події стануть провісниками настання Судного дня, після якого люди перейдуть зі стадії мирського життя – обителі звершення вчинків, до стадії життя вічного – обителі відплати і вічного перебування або в Раю, або в Пеклі. Всі помруть. Щасливою буде та душа, яка приготувалася до цього дня, робила добре справи, віддалялася від забороненого і пішла за посланцями Аллага. Всевишній сказав:

¹⁹ Аль-Бухарі, Муслім.

Одного дня Ми зберемо всіх людей разом із їхніми провідниками. І кому дадуть книгу в праву руку, ті прочитають книгу свою, і не будуть вони анітрохи ображені! Хто сліпий нині, той лишиться сліпим і в наступному житті та заблукав ще більше!

(Сура "аль-Ісрара", аяти 71-72)

Завершення

Наш пророк Іса (мир йому) є єдиним посланцем, щодо якого люди сильно розійшлися в думках. Іудеї ображають і паплюжать його найгіршими словами, приписуючи йому наймерзенніші вчинки. Християни перейшли всі межі в його звеличенні, заявивши, що йому властива божественність і що він – син Аллага, або ж що він – третій з Трійці. Але Аллаг дав милість мусульманам – Аллаг дарує милість, кому забажає – Він направив послідовників ісламу до істини. Мусульмани займають середню позицію щодо Іси (мир йому), в порівнянні з раніше згаданими релігіями. Вони звеличують пророка Ісу (мир йому) і не називають його тими словами, якими називають його іудеї. Також мусульмани не виявляють крайнощів у звеличенні пророка Іси (мир йому), подібно до того, як це зробили християни. Представники ісламу говорять, що пророк Іса (мир йому) – раб і Посланець Аллага, підтверджуючи те, про що сказав Всешишній в Священному Корані.

Такою є справжня сутність нашого пророка Іси (мир йому), якого ми, мусульмани, любимо і поважаємо. Він є гідним пророком, нащадком достойних пророків і посланців. Більш того, невіра в нього і відсутність любові до нього є виходом із ісламу, а також невір'ям у Священний Коран і в останнього Пророка Мухаммада (мир йому і благословення Аллага). Людина, яка не вірить в пророка Ісу (мир йому), навічно буде перебувати у Пеклі.

Священний Коран і Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) ясно описали нам Мар'ям. Вона була чистою, цнотливою, праведною жінкою, непричетною до жодних видів гидоти. Мар'ям походила з гідної сім'ї.

Я глибоко переконаний, що кожна неупереджена людина, яка прочитала те, що говориться в Корані про цього гідного пророка, підтверджить, що сказане там є істиною, якій потрібно слідувати. Також я глибоко переконаний, що не існує іншого писання або релігії, крім ісламу, де б настільки поважали цього посланця, а також його благородну родину! В ісламі до пророка Іса (мир йому) ставляться так, як він того заслуговує – як і до інших пророків. Всі пророки і посланці, доносячи заклик єдинобожжя, стикалися з низкою труднощів з боку власних же народів. Деяких пророків убили, деяких – мучили, деяких – ув'язнили. Причина цього полягала в тому, що пророки приносили щось, що суперечило сформованим зasadам і традиціям. Особливо це стосувалося сфери поклоніння і віровчення. Пророки протистояли хибним переконанням і несправедливим суспільним традиціям. Наприклад, пророк Нух (мир йому) протягом 950 років стикався з протистоянням власного народу, але, при цьому, був стійким і терплячим. Як результат, Аллаг вберіг Нуха (мир йому) від потопу і знищив його народ. Пророка Ібрагіма (мир йому) його власний народ вважав брехуном. Вони кинули його у огонь, але Аллаг врятував Ібрагіма (мир йому), зробивши для нього полум'я прохолодним. Як результат, Аллаг віддав перемогу пророку Ібрагіму (мир йому) і знищив його народ. Пророка Мусу (мир йому) Фараон також називав брехуном і намагався його вбити, але Аллаг врятував Мусу (мир йому), давши йому перемогти, і знищив Фараона разом із його військом. Пророк Іса (мир йому) так само був одним з тих посланців, якого власний народ Ізраїлю називав брехуном. На нього намовляли те, до чого він не був причетний, називаючи його дитиною перелюбу або кажучи, що його мати – перелюбница (хоча ані він, ані вона, не причетні до

подібних заяв!) Ізраїльяни казали всі ці дурниці заради того, щоб відвернути людей від заклику пророка Іса (мир йому). Потім вони спробували вбити Ісу (мир йому), але Аллаг вберіг його і піdnіс на небо. Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) зіткнувся із нерозумінням, глузуванням і звинуваченням у брехні як з боку многобожників, так і іудеїв і християн. Мухаммада (мир йому і благословення Аллага) намагалися вбити, але Аллаг врятував його і допоміг йому проти ворогів. Аллаг звеличив Свою релігію над усіма іншими релігіями, навіть якщо це ненависно невіруючим!

Пророк Іса (мир йому) не є ані богом, ані сином бога, ані третім з Трійці, як це увили християни. Аллаг вищий за все це! Якби Іса (мир йому) був таким, як його вважають християни, то він міг би без жодних зусиль змусити всіх людей повірити в нього. Але якщо він не зміг цього зробити, то як можна стверджувати про його божественність? Якби Іса (мир йому) був, як вони заявляють, богом, то що це за бог, який не може захистити сам себе і дає іншим людям можливість вбити себе? Якби він був сином Аллага, то як Аллаг дозволив вбити власного сина? Аллаг вищий за те, що Йому приписують!

Аллаг наділив нас розумом і зробив його мірилом, яке відрізняє нас від інших Його створінь. Тож давайте звертатися до розуму, аби розібрatisя, де – істина, а де – брехня, де – правда, а де – помилка. В релігії всіх пророків немає нічого, що б суперечило здоровій вродженій природі людини (*fitra*) і здоровому глузду. А всі вигадки, про які йшлося вище, були згодом внесені до релігії Аллага і є лише підступами шайтана, який потішився над людьми, аби відхилити їх від істинного шляху. Тож будь, о шановний читачу, серед тих, хто розмірковує, порівнює і

слідує найкращому! Будь серед тих, про кого Всевишній сказав:

А для тих, які уникали тагута, не поклонялися йому й зверталися до Аллаги, є добра новина. Сповісти ж цю добру новину рабам, які прислухаються до слів і йдуть за найкращими з них. Це — ті, кому Аллаг вказав на прямий шлях. Воістину, саме вони — обдаровані розумом!

(Сура "аз-Зумар", аяти 17-18)

Ми звертаємся зі своїм закликом до всіх немусульман в загальному і до іудеїв та християн зокрема – слідувати божественній методології, до якої раніше вже закликав Мухаммад (мир йому і благословення Аллага), і яка стала гаслом його послідовників після нього. Всевишній сказав:

Скажи: «О люди Писання! Прийдімо ж до єдиного слова між нами і між вами — що ми не будемо поклонятися нікому, окрім Аллага, і не будемо нікого додавати Йому як рівного, і не будемо вважати за Господа когось іншого з нас чи з вас, а тільки Аллага!» А якщо вони відвернуться, то скажи: «Засвідчіть же, що ми — відані Йому!»

(Сура "Аль Імран", аят 64)

Іудеї і християни в їх священних писаннях зраділи добрій звістці про прихід останнього Посланця. Вони припускали, що він буде родом з народу Ізраїлевого. Вони точно знали, що він з'явиться на території Медіни, яка на той час називалася Ясріб. Саме тому люди Писання жили в цьому місті і його околицях. Коли ж останній пророк з'явився не з роду народу Ізраїлевого, вони неувірували і відвернулися від нього. Аллаг не потребує їх і Він краще знає, кому дарувати Своє послання. Всевишній сказав:

І ось прийшло до них Писання від Аллага, яке підтверджує те, що вже є у них. Раніше вони просили перемоги над тими, хто не вірує, а коли прийшло до них відоме їм, то вони самі не увірували. Нехай же буде прокляття Аллага над невіруючими! Недобре те, що придбали вони в обмін на свої душі, не увірувавши в те, що послав Аллаг, заздрячи тому, що Аллаг наділяє з ласки Своєї того з рабів Своїх, кого побажає. І накликали вони на себе подвійний гнів. На невіруючих чекає принизлива кара!

(Сура "аль-Бакара", аяти 89-90)

Заклик, який мусульмани намагаються донести до інших, ґрунтуються на їхньому бажанні принести людям добро. Мусульмани хочуть стати корисними для оточуючих в мирському житті, тому що в суспільстві, яке практикує релігію Господа, панує стабільність і безпека. Люди зможуть дізнатися про істинну сутність заклику до ісламу лише в такому суспільстві. Також мусульмани хочуть принести користь оточуючим у вічному житті, щоб вони увійшли до Раю і врятувалися від Пекла. Божественні приписи спонукають мусульман вести заклик до своєї релігії. Всевишній сказав:

Нехай буде серед вас громада, яка закликатиме до блага, буде наказувати добре та забороняти неприйнятне. Саме такі й матимуть успіх!

(Сура "Аль Імран", аят 104)

Насамкінець, я дуже сподіваюся, що ця невелика книга стане початком вивчення, яке приведе до пізнання істини. Я щиро бажаю всім знайти справжнє щастя, яке ґрунтуються на вірі в Аллага. Всевишній сказав:

«Які увірували й знайшли спокій для своїх сердець у згадуванні Аллага!» Хіба ж не в згадуванні Аллага знаходять спокій серця?

(Сура "ар-Рад", аят 28)

Як мусульманин, я щиро переконаний в тому, що людина не зможе насолодитися справжнім щастям, не сповідуючи найвеличнішу релігію, яка дає кожному його законне право: як в сфері людських, так і сфері фізичних та духовних взаємин. Все це міститься в ісламі. Черствість і тяжке духовне становище, яке ми можемо спостерігати в немусульманських суспільствах, навіть не дивлячись на їх високий рівень технологічного розвитку, є результатом відсутності правильної віри в Аллагу, яка ґрунтується на єдинобожжі. Відсутність віри в Аллага стала причиною бід та нещастя. Всевишній сказав:

А той, хто відвернеться від Мого нагадування, той матиме важке

життя, а в День Воскресіння Ми піднімемо його сліпим!» Він скаже: «Господи! Чому ти воскресив Мене сліпим? Я ж був зрячим!» Аллаг скаже: «Так само, як Ми показували тобі Наші знамення, а ти забув їх, і ти будеш забутій сьогодні!»

(Сура "Та Га", аяты 124-126)

Коранічні аяти ясно оповідають про те, що для Аллага існує тільки одна релігія – іслам. Аллаг відправляв всіх Своїх пророків (мир їм), аби вони доповнювали одне одного: починаючи з Нуха (мир йому) і закінчуєчи Мухаммадом (мир йому і благословення Аллага). Пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) про це сказав так: “Мій приклад і приклад пророків до мене схожий на людину, яка збудувала будинок, прикрасивши і

удосконаливши його, але не поставила лише одну цеглинку. Люди, обходячи цю споруду, стали дивуватися її красі і запитувати, чому не вистачає останньої цеглинки? Я і є тією останньою цеглинкою, і я – останній із пророків”.²⁰

І останній наш заклик – хвала Аллагу, Господу світів! Мир і благословення всім посланцям Аллага.

²⁰ Аль-Бухарі.

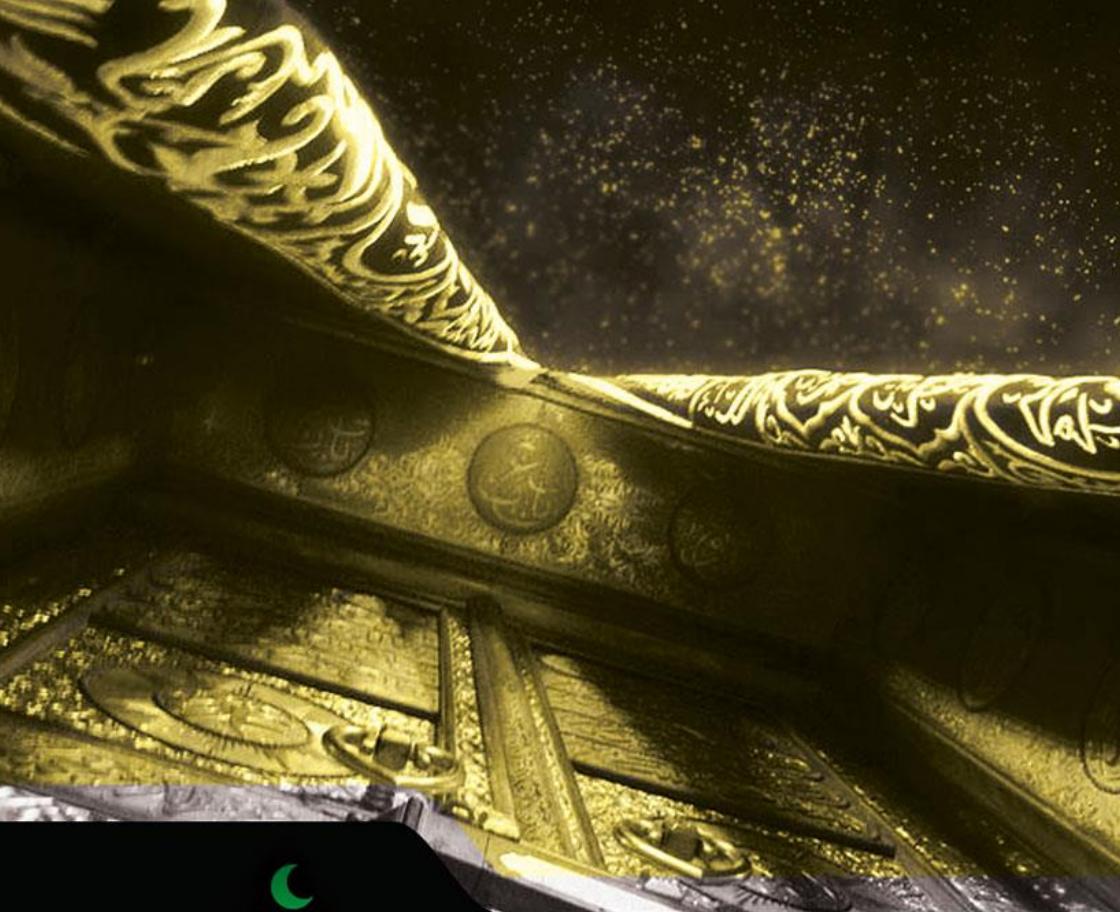
Зміст

Передмова	3
Глава перша: перші творіння	8
Створення небес і землі.....	8
Для чого була створена людина?	10
Створення Адама – праотця всього людства	16
Як Ібліс став причиною того, що Адам та його дружина Хавва (мир їм обом) покинули Рай	18
Потреба людей в посланцях і посланницькій місії.....	22
Чому Аллаг обирав пророків та посланців?	23
Особливо рішучі та стійкі посланці	25
Нух (мир йому).....	25
Ібрагім (мир йому)	27
Муса (мир йому)	32
Іса (мир йому).....	36
Мухаммад (мир йому)	39
Сімейство Імрана – шляхетна родина.....	41
Мар'ям (мир її).....	42
Глава друга: життя пророка Іси (мир йому)	46
Народження пророка Іси (мир йому)	46
Людська сутність пророка Іси (мир йому)	50
Пророча місія Іси (мир йому)	56
Зовнішній вигляд і гідні якості пророка Іси (мир йому)....	59
Іса (мир йому) і лжемесія Даджжаль	63

Чудеса, які Аллаг дарував Своїм посланцям	68
Чудеса пророка Іси (мир йому)	70
Пророки та заклик до єдинобожжя	73
Іса (мир йому) непричетний до багатобожжя	78
Радісна звістка від Іси (мир йому) про прихід Мухаммада (мир йому і благословення Аллага)	80
Як поставилися юдейські вчені та християнські праведники до посланницької місії Мухаммада (мир йому і благословення Аллага)	83
Риси послідовників Іси (мир йому).....	97
Іса (мир йому) був піднесений на небеса і не був розіп'ятий	99
Повернення пророка Іси (мир йому).....	104
Завершення	106
Зміст	113

WWW.ISLAMLAND.COM

 ISLAM LAND
GROW GOODNESS BY YOUR HAND
EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM